

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636 i 718) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28a:

a) w ust. 13 skreśla się wyrazy „art. 91, art. 96,”,

b) dodaje się ust. 21 w brzmieniu:

„21. Policjant w służbie kontraktowej ma prawo do zakwaterowania realizowanego w formie, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 3. Przepisy art. 88 ust. 5 i 7 oraz art. 88a stosuje się odpowiednio.”;

2) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie policjantów”;

3) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. 1. Policjantowi mianowanemu na okres służby przygotowawczej lub na stałe, od dnia przyjęcia do służby w Policji do dnia zwolnienia ze służby w Policji, przysługuje prawo do zakwaterowania, z zastrzeżeniem art. 88b. Policjant dokonuje wyboru formy zakwaterowania.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz o Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz o Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz o Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego;
- 2) przydział kwatery tymczasowej;
- 3) skierowanie do miejsca w internacie albo kwatery internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Na wniosek policjanta, o którym mowa w ust. 1, prawo do zakwaterowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, jest realizowane w miejscowości, w której policjant pełni służbę, lub może być zrealizowane w innej miejscowości niż miejscowość pełnienia służby, zgodnie z wykazem, o którym mowa w ust. 5.

4. Z miejsca w internacie albo kwatery internatowej mogą korzystać również pracownicy Policji. Przepisy ust. 6 i 13 oraz art. 88a ust. 1 stosuje się odpowiednio.

5. Podmioty, o których mowa w art. 88a ust. 1, prowadzą wykaz dostępnych form zakwaterowania we właściwej jednostce organizacyjnej Policji. Wykaz udostępniany jest do wiadomości policjantów w sposób przyjęty przez dany podmiot.

6. Wyboru formy zakwaterowania policjant, o którym mowa w ust. 1, dokonuje na podstawie wykazu, o którym mowa w ust. 5, składając wniosek do podmiotu właściwego do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 88a ust. 1. W przypadku braku możliwości przyznania prawa do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo pkt 2, policjantowi przyznaje się prawo do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 4.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 6 i 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) imię i nazwisko policjanta;
- 2) numer identyfikacyjny policjanta;
- 3) stopień służbowy policjanta;
- 4) numer telefonu kontaktowego;
- 5) adres zamieszkania policjanta;
- 6) wskazanie tytułu prawnego do lokalu, który policjant zajmuje;
- 7) datę przyjęcia do służby;
- 8) datę ukończenia szkolenia podstawowego;
- 9) miejscowość pełnienia służby policjanta;

- 10) imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa, datę urodzenia, adres zamieszkania członków rodziny policjanta, o których mowa w art. 89, oraz informacje o członkach rodziny, o których mowa w art. 89 pkt 2;
- 11) oświadczenie policjanta, czy on lub jego małżonek są właścicielami lub współwłaścicielami lokalu mieszkalnego albo domu, o którym mowa w ust. 11;
- 12) oświadczenie policjanta w sprawie wyboru formy prawa do zakwaterowania;
- 13) oświadczenie policjanta w sprawie wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa w art. 94b ust. 1;
- 14) oświadczenie policjanta o skorzystaniu lub nieskorzystaniu z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu oraz o wskazaniu sposobu rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego;
- 15) oświadczenie policjanta o nabyciu lub nienabyciu lokalu mieszkalnego od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielonego w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;
- 16) oświadczenie policjanta o otrzymaniu lub nieotrzymaniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby (Dz. U. poz. ...);
- 17) klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 18) informację o sposobie wypłaty świadczenia mieszkaniowego, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego;
- 19) adres lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o który wnioskuje policjant.

9. Do wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio; wniosek o zamianę zawiera także adres zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

10. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania następuje na wniosek policjanta, o którym mowa w ust. 6. Podmiot, o którym mowa w art. 88a ust. 1, uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

11. Prawo do form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie przysługuje, jeżeli:

- 1) policjant lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego albo domu w miejscowości pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) małżonek policjanta będący:
 - a) policjantem,
 - b) strażakiem,
 - c) funkcjonariuszem Straży Granicznej,
 - d) funkcjonariuszem Służby Ochrony Państwa,
 - e) funkcjonariuszem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - f) funkcjonariuszem Agencji Wywiadu,
 - g) funkcjonariuszem Służby Wywiadu Wojskowego,
 - h) funkcjonariuszem Służby Kontrwywiadu Wojskowego, lub
 - i) żołnierzem Sił Zbrojnych RP– otrzymał przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących w tych służbach, jeżeli małżonkowie pełnią służbę w tej samej miejscowości albo w miejscowości, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2.

12. Rozstrzygnięcie o przyznaniu świadczenia mieszkaniowego przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 88a ust. 1, w całości uwzględniające wniosek policjanta, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziale 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). Przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się.

13. Rozstrzygnięcie o przyznaniu miejsca w internacie albo kwatery internatowej następuje w drodze skierowania policjanta do miejsca w internacie albo kwatery internatowej przez podmiot, o którym mowa w art. 88a ust. 1.

14. Rozstrzygnięcie o:

- 1) przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej,
 - 2) zamianie lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych,
 - 3) odmowie przyznania wybranej przez policjanta formy zakwaterowania
- następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 88a ust. 1.

15. W przypadku gdy oboje małżonkowie są policjantami, każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania, z tym że:

- 1) jednemu z małżonków przysługuje przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, z uwzględnieniem dzieci, o których mowa w art. 89, a drugiemu małżonkowi przyznaje się świadczenie mieszkaniowe, albo
- 2) każdemu z małżonków przyznaje się świadczenie mieszkaniowe.

16. W przypadku podania przez policjanta nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust. 6 lub 9, lub w przypadku gdy świadczenie mieszkaniowe policjantowi nie przysługiwało, podmiot, o którym mowa w art. 88a ust. 1, wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej policjantowi wybraną przez niego formę realizacji prawa do zakwaterowania, w której rozstrzyga także o cofnięciu świadczenia mieszkaniowego w całości oraz zobowiązuje policjanta do zwrotu świadczeń nienależnie pobranych.

17. Policjant jest obowiązany do powiadomienia podmiotu, o którym mowa w art. 88a ust. 1, o wszelkich okolicznościach mających wpływ na jego prawo do zakwaterowania.

18. W przypadku przeniesienia policjanta do innej służby albo przeniesienia do służby w ramach zawodowej służby wojskowej, albo zwolnienia policjanta ze służby – rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 12–14, wygasa z mocy prawa z dniem przeniesienia lub zwolnienia policjanta ze służby.

19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 6 i 9, a także formę i sposób składania tych wniosków, uwzględniając zakres informacji, o których mowa w ust. 8, niezbędnych do rozstrzygnięcia w sprawach wyboru formy prawa do zakwaterowania.”;

4) po art. 88 dodaje się art. 88a i art. 88b w brzmieniu:

„Art. 88a. 1. Podmiotem właściwym w sprawach przyznania form zakwaterowania, wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w stosunku do Komendanta Głównego Policji i jego zastępcy;
- 2) Komendant Główny Policji – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym:
 - a) Komendanta CBŚP i jego zastępcy,
 - b) Komendanta CBZC i jego zastępcy,
 - c) Dyrektora CLKP i jego zastępcy,
 - d) Komendanta BSWP i jego zastępcy,
 - e) komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznego Policji i jego zastępcy,
 - f) Komendanta-Rektora Akademii Policji w Szczytnie i jego zastępcy,
 - g) komendanta szkoły policyjnej i jego zastępcy,
 - h) w Komendzie Głównej Policji lub pozostającego w jego dyspozycji,
 - i) w BOA;
- 3) Komendant CBŚP – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w CBŚP lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 4) Komendant CBZC – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w CBZC lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 5) Komendant BSWP – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w BSWP lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 6) Dyrektor CLKP w stosunku do policjanta pełniącego służbę na stanowisku służbowym w CLKP lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 7) komendant wojewódzki, Komendant Stołeczny Policji – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym:
 - a) komendanta powiatowego (miejskiego, rejonowego) Policji oraz jego zastępcy,
 - b) w jednostce organizacyjnej Policji bezpośrednio podległej,
 - c) w komendzie wojewódzkiej Policji, Komendzie Stołecznej Policji lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 8) komendant powiatowy (miejski, rejonowy) Policji – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym:
 - a) komendanta komisariatu Policji oraz jego zastępcy,

- b) w jednostce organizacyjnej Policji bezpośrednio podległej,
 - c) w komendzie powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 9) Komendant-Rektor Akademii Policji w Szczytnie – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w Akademii Policji w Szczytnie lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 10) komendant szkoły policyjnej – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w szkole policyjnej lub pozostającego w jego dyspozycji.

2. W przypadku policjanta zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 95, na podstawie decyzji podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 88b. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje policjantowi:

- 1) który nabył lokal mieszkalny od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielony w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;
 - 2) od dnia przyjęcia do służby do dnia ukończenia szkolenia zawodowego podstawowego;
 - 3) od dnia przyjęcia do służby do dnia ukończenia studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym na kierunku nauka o Policji w Akademii Policji w Szczytnie;
 - 4) w służbie kandydackiej.”;
- 5) art. 89 i art. 90 otrzymują brzmienie:

„Art. 89. Członkami rodziny policjanta, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, są pozostający z policjantem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;
- 2) dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie ukończyły 18. roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w uczelni – 26. roku życia, albo

- b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.

Art. 90. 1. Na lokale mieszkalne dla policjantów przeznacza się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, organów jemu podległych lub przez niego nadzorowanych.

2. Na kwatery tymczasowe przeznacza się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla policjantów przeniesionych z urzędu do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości.

3. Na kwaterę internatową przeznacza się lokal mieszkalny pełniący funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez policjanta lub pracownika Policji, lub większej liczby policjantów lub pracowników Policji.

4. Na internat przeznacza się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczone do zakwaterowania policjantów lub pracowników Policji.

5. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego uwzględnia się stanowisko służbowe policjanta oraz wielkość jego gospodarstwa domowego według następujących zasad:

- 1) policjantowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej, zwana dalej „normą zaludnienia”, która wynosi 10 m²;
- 2) policjantowi:
 - a) posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 89, przysługuje po jednej normie zaludnienia dla policjanta i każdego członka jego rodziny, a w przypadku:
 - pełnienia służby na stanowisku służbowym: Komendant Główny Policji, Zastępca Komendanta Głównego Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, Komendant CBZC, komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji, Komendant-Rektor Akademii Policji w Szczytnie, dowódca BOA, Dyrektor CLKP, dyrektor komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji lub posiadania stopnia policyjnego w korpusie generałów Policji – dwie dodatkowe normy zaludnienia, albo

- posiadania stopnia w korpusie oficerów starszych Policji lub zajmowania stanowiska służbowego ze stopniem etatowym w korpusie oficerów starszych Policji – jedna dodatkowa norma zaludnienia;
 - b) nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 89, przysługują dwie normy zaludnienia, a w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym: Komendant Główny Policji, Zastępca Komendanta Głównego Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, Komendant CBZC, komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji, Komendant-Rektor Akademii Policji w Szczytnie, dowódca BOA, Dyrektor CLKP, dyrektor komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji lub posiadającemu stopień policyjny w korpusie generałów Policji – jedna dodatkowa norma zaludnienia,
 - c) pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, o których mowa w art. 89 – przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia;
- 3) w przypadku prowadzenia przez policjanta jednoosobowego gospodarstwa domowego norma zaludnienia wynosi nie mniej niż 20 m².

6. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi.

7. Policjantowi, na wniosek, o którym mowa w art. 88 ust. 6 lub 9, lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługującej mu normy powierzchni mieszkalnej albo o większej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa w ust. 5, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie policjanta o większej liczbie przysługujących mu norm.

8. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.”;

- 6) uchyla się art. 91 i art. 92;
- 7) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. 1. Policjantowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 94b ust. 1 pkt 1, zamieszkującemu w miejscowości innej niż miejscowość, w której pełni służbę, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

- 1) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł miesięcznie;

- 2) od 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł miesięcznie;
- 3) powyżej 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł miesięcznie.

2. Policjant, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1, zawierający:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) stopień służbowy;
- 3) stanowisko służbowe;
- 4) nazwę jednostki organizacyjnej Policji, w której pełni służbę;
- 5) miejscowość pełnienia służby;
- 6) adres zamieszkania;
- 7) numer telefonu kontaktowego;
- 8) odległość w kilometrach wynikającą z ust. 1;
- 9) klauzulę o treści „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 10) informację o sposobie wypłaty, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego.

3. Prawo policjanta, o którym mowa w ust. 1, do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby przysługuje od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku uznania prawa policjanta do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, przełożony właściwy w sprawach osobowych wypłaca go policjantowi w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym funkcjonariusz złożył wniosek, o którym mowa w ust. 2.

5. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby płatny jest z dołu do dwudziestego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który przysługuje zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

6. W przypadku zmiany miejscowości zamieszkania albo miejscowości pełnienia służby policjant, o którym mowa w ust. 1, składa nowy wniosek.

7. Policjant, o którym mowa w ust. 1, informuje przełożonego właściwego w sprawach osobowych niezwłocznie, jednakże nie później niż w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania zmiany, o każdym zdarzeniu mającym wpływ na uprawnienia do otrzymywania zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

8. Zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 120a ust. 10 – proporcjonalnie do tych okresów, przyjmując, że za każdy dzień wykonywania czynności służbowych ustala się 1/21 części miesięcznego zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

9. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie przysługuje, jeżeli policjant korzysta z prawa do zakwaterowania w formach, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3, w miejscowości, w której pełni służbę.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz formę wniosku o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości i efektywności przebiegu procesu przyznania policjantowi zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.”;

8) uchyla się art. 94;

9) po art. 94 dodaje się art. 94a–94c w brzmieniu:

„Art. 94a. 1. Policjant, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, zawiera umowę najmu z właścicielem lokalu albo z podmiotem administrującym przydzielonym lokalem mieszkalnym, zwanym dalej „wynajmującym”.

2. Od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej policjant uiszcza opłaty za używanie lokalu.

3. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej koszty zakwaterowania policjanta delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi policjant.

4. Policjantowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości przysługuje kwatery tymczasowa, której koszty:

- 1) ponosi Skarb Państwa, z tym że koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi policjant, albo
- 2) ponosi policjant, któremu przysługuje również świadczenie mieszkaniowe.

5. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają policjant oraz wynajmujący i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

6. Policjant, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym albo w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

7. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 2, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według zasad obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie Policji – według zasad obowiązujących dla lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

8. Umowa najmu, o której mowa w ust. 1, ulega rozwiązaniu z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

9. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 90 ust. 1 i 2, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071) oraz ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

10. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 90 ust. 1 i 2, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 94b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejscowości:

- 1) wskazanej we wniosku, o którym mowa w art. 88 ust. 6, w której policjant zamieszkuje, albo
- 2) pełnienia służby przez policjanta, wskazanej w rozkazie personalnym.

2. Wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa ust. 1, policjant dokonuje we wniosku, o którym mowa w art. 88 ust. 6.

3. Policjantowi zamieszkującemu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, który pełni służbę w jednostce organizacyjnej Policji na terenie kraju, świadczenie mieszkaniowe ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Policjantowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawę mieszkaniową lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50% przyznanej decyzją pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% otrzymanej pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty, albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez policjanta 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego w terminie 30 dni od dnia otrzymania rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 88 ust. 12.

5. Sposób rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za

rezygnację z lokalu mieszkalnego określa policjant we wniosku, o którym mowa w art. 88 ust. 6.

6. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się policjantowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym.

7. Zawieszenie wypłaty świadczenia mieszkaniowego następuje w formie decyzji administracyjnej.

8. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przejęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 9 i art. 94a ust. 4.

9. Policjantowi, o którym mowa w art. 88 ust. 1, który ponosi koszty zakwaterowania w internacie albo kwaterze internatowej, przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

10. Policjantowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy, w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa art. 88 ust. 12.

11. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe wypłaca się od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu albo kwatery.

12. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie jest wypłacane za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów, uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych, a także szczególne znaczenie jednostki organizacyjnej Policji, w której policjant pełni służbę, dla ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz dla utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 94c. 1. Policjantowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2, oraz:

- 1) oddelegowanemu do pełnienia zadań służbowych poza Policją w kraju oraz przeniesionemu do dyspozycji przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1, na okres zwolnienia z obowiązku wykonywania zadań służbowych, udzielonego na zasadach określonych w przepisach o związkach zawodowych – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości właściwej ze względu na miejsce oddelegowania do wykonywania zadań służbowych poza Policją lub dla miejscowości właściwej ze względu na miejsce działalności zarządu zakładowej organizacji związkowej, w której policjant pełni funkcję na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440);
- 2) przeniesionemu do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych na okres, o którym mowa w art. 37a pkt 1, oddelegowanemu do pełnienia zadań służbowych poza Policją za granicą oraz delegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa, o którym mowa w art. 145a ust. 1 – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości, w której pełnił służbę na jeden dzień przed przeniesieniem do dyspozycji lub delegowaniem.

2. Policjantowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku do dnia zakończenia pełnienia służby w danej miejscowości, określonej w rozkazie personalnym wydanym przez przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1, i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 88 ust. 12.

3. W przypadku delegowania policjanta, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, świadczenie mieszkaniowe przysługuje w dotychczasowej wysokości.

4. W przypadku delegowania policjanta, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 6 miesięcy, świadczenie mieszkaniowe przysługuje w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejsce delegowania policjanta.

5. Do policjanta, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2, przepisy art. 94b ust. 4–9 oraz 11 i 12 stosuje się odpowiednio.”;

10) art. 95 i art. 96 otrzymują brzmienie:

„Art. 95. 1. Policjant jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 90 ust. 1, albo kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 90 ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości lub w innej jednostce organizacyjnej Policji;
- 2) bez zgody wynajmującego podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal albo kwaterę tymczasową lub ich część;
- 3) używa lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód w lokalu, albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłoce z wnoszeniem opłat za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, mimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym w odrębnych przepisach, przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
- 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego;
- 8) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
- 9) policjant i jego małżonek posiadają przydzielony inny lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 90 ust. 1 lub 2 – w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 10) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową położone w budynku przeznaczonym na cele służbowe, a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;

- 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową bez tytułu prawnego;
- 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej zajmowanych przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913), lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,

6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi, nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób, wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, jest policjant, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, albo w miejscowości, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2, w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).

Art. 96. 1. Policjantowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości, który poza miejscowością pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 90 ust. 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji, w nowej miejscowości pełnienia służby, po opróżnieniu wcześniej zajmowanego lokalu mieszkalnego.

2. Policjantowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości, który w poprzedniej miejscowości pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 90 ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową.

3. Policjant delegowany z urzędu do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

11) uchyla się art. 97 i art. 98.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 34a:

a) w ust. 20 skreśla się wyrazy „art. 95, art. 100,”,

b) dodaje się ust. 21 w brzmieniu:

„21. Funkcjonariusz w służbie kontraktowej ma prawo do zakwaterowania realizowanego w formie, o której mowa w art. 92 ust. 2 pkt 3. Przepisy art. 92 ust. 5 i 7 oraz art. 92a stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 87b ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Urlop dodatkowy, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje, jeżeli przerwa w ekspozycji na czynnik szkodliwy dla zdrowia, w szczególności z powodu choroby, urlopu czy zwolnienia od zajęć służbowych, a także wynikająca z potrzeb służbowych, trwała nieprzerwanie dłużej niż 90 dni w ciągu roku.”;

3) tytuł rozdziału 12 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie funkcjonariuszy Straży Granicznej”;

4) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. 1. Funkcjonariuszowi w służbie przygotowawczej lub stałej od dnia przyjęcia do służby w Straży Granicznej do dnia zwolnienia ze służby w Straży Granicznej, na jego wniosek, przysługuje prawo do zakwaterowania, z zastrzeżeniem art. 92b. Funkcjonariusz dokonuje wyboru formy zakwaterowania.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego;
- 2) przydział kwatery tymczasowej;
- 3) skierowanie do miejsca w internacie albo kwaterze internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Na wniosek funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, prawo do zakwaterowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, jest realizowane w miejscowości, w której funkcjonariusz pełni służbę, lub może być zrealizowane w miejscowości innej niż miejscowość pełnienia służby, zgodnie z wykazem, o którym mowa w ust. 5.

4. Z kwatery internatowej albo miejsca w internacie mogą korzystać również pracownicy Straży Granicznej. Przepisy ust. 6 i 13 oraz art. 92a ust. 1 stosuje się odpowiednio.

5. Podmioty, o których mowa w art. 92a ust. 1, prowadzą wykaz dostępnych form zakwaterowania we właściwych jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej. Wykaz udostępniany jest do wiadomości funkcjonariuszy w sposób przyjęty przez dany podmiot.

6. Wyboru formy zakwaterowania funkcjonariusz, o którym mowa w art. 92 ust. 1, dokonuje na podstawie wykazu, o którym mowa w ust. 5, składając wniosek do podmiotu właściwego w sprawach zakwaterowania, o którym mowa w art. 92a ust. 1. W przypadku braku możliwości przyznania prawa do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, funkcjonariuszowi przyznaje się prawo do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 4.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 6 i 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) imię i nazwisko funkcjonariusza;
- 2) stopień służbowy funkcjonariusza;
- 3) numer telefonu kontaktowego;
- 4) adres zamieszkania funkcjonariusza;
- 5) wskazanie tytułu prawnego do lokalu, który funkcjonariusz zajmuje;
- 6) datę przyjęcia do służby;
- 7) datę ukończenia szkolenia podstawowego;
- 8) miejscowość pełnienia służby funkcjonariusza;
- 9) imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa, datę urodzenia, adres zamieszkania członków rodziny funkcjonariusza, o których mowa w art. 93, oraz informacje o członkach rodziny, o których mowa w art. 93 pkt 2;
- 10) oświadczenie funkcjonariusza, czy on lub jego małżonek są właścicielami lub współwłaścicielami lokalu mieszkalnego albo domu, o którym mowa w ust. 11;
- 11) oświadczenie funkcjonariusza w sprawie wyboru formy prawa do zakwaterowania;
- 12) oświadczenie funkcjonariusza w sprawie wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa w art. 98b ust. 1;
- 13) oświadczenie funkcjonariusza o skorzystaniu lub nieskorzystaniu z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu oraz o wskazaniu sposobu rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego;
- 14) oświadczenie funkcjonariusza o nabyciu lub nienabyciu lokalu mieszkalnego od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub

pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielonego w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;

- 15) oświadczenie funkcjonariusza o otrzymaniu lub nieotrzymaniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby (Dz. U. poz. ...);
- 16) klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 17) informację o sposobie wypłaty świadczenia mieszkaniowego, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego;
- 18) adres lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o który wnioskuje funkcjonariusz.

9. Do wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio; wniosek o zamianę zawiera także adres zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

10. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania następuje na wniosek funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 6. Podmiot, o którym mowa w art. 92a ust. 1, uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

11. Prawo do form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie przysługuje, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego albo domu w miejscowości pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) małżonek funkcjonariusza będący:
 - a) policjantem,

- b) strażakiem,
- c) funkcjonariuszem Straży Granicznej,
- d) funkcjonariuszem Służby Ochrony Państwa,
- e) funkcjonariuszem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- f) funkcjonariuszem Agencji Wywiadu,
- g) funkcjonariuszem Służby Wywiadu Wojskowego,
- h) funkcjonariuszem Służby Kontrwywiadu Wojskowego, lub
- i) żołnierzem Sił Zbrojnych RP

– otrzymał przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących w tych służbach, jeżeli małżonkowie pełnią służbę w tej samej miejscowości albo w miejscowości, o której mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 i 2.

12. Rozstrzygnięcie o przyznaniu świadczenia mieszkaniowego przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 92a ust. 1, w całości uwzględniające wniosek funkcjonariusza, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziale 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). Przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się.

13. Rozstrzygnięcie o przyznaniu miejsca w internacie albo kwatery internatowej następuje w drodze skierowania funkcjonariusza do miejsca w internacie albo kwatery internatowej przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 92a ust. 1.

14. Rozstrzygnięcie o:

- 1) przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej,
 - 2) zamianie lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych,
 - 3) odmowie przyznania wybranej przez funkcjonariusza formy zakwaterowania
- następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 92a ust. 1.

15. W przypadku gdy małżonkowie są funkcjonariuszami Straży Granicznej, każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania, z tym że:

- 1) jednemu z małżonków przysługuje przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, z uwzględnieniem dzieci, o których mowa w art. 93, a drugiemu małżonkowi przyznaje się świadczenie mieszkaniowe, albo
- 2) każdemu z małżonków przyznaje się świadczenie mieszkaniowe.

16. W przypadku podania przez funkcjonariusza nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust. 6 i 9, lub w przypadku gdy świadczenie mieszkaniowe funkcjonariuszowi nie przysługiwało, podmiot, o którym mowa w art. 92a ust. 1, wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej funkcjonariuszowi wybraną przez niego formę realizacji prawa do zakwaterowania, w której rozstrzyga także o cofnięciu świadczenia mieszkaniowego w całości oraz zobowiązuje funkcjonariusza do zwrotu świadczeń nienależnie pobranych.

17. Funkcjonariusz jest obowiązany do powiadomienia podmiotu, o którym mowa w art. 92a ust. 1, o wszelkich okolicznościach mających wpływ na jego prawo do zakwaterowania.

18. W przypadku przeniesienia funkcjonariusza do innej służby albo przeniesienia do służby w ramach zawodowej służby wojskowej, albo zwolnienia funkcjonariusza ze służby – rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 12–14, wygasa z mocy prawa z dniem przeniesienia lub zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 6 i 9, a także formę i sposób składania tych wniosków, uwzględniając zakres informacji, o których mowa w ust. 8, niezbędnych do rozstrzygnięcia w sprawach wyboru formy prawa do zakwaterowania.”;

5) po art. 92 dodaje się art. 92a i art. 92b w brzmieniu:

„Art. 92a. 1. Podmiotami właściwymi w sprawach przyznania form zakwaterowania, wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej są:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w stosunku do:
 - a) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - b) zastępców Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej – w stosunku do:
 - a) Rektora-Komendanta WSSG,
 - b) Komendanta BSWSG,
 - c) komendantów oddziałów Straży Granicznej,
 - d) komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej,
 - e) komendantów ośrodków Straży Granicznej,
 - f) kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej,
 - g) funkcjonariuszy, o których mowa w art. 41 ust. 2,

- h) funkcjonariuszy pozostających w jego dyspozycji;
- 3) Rektor-Komendant WSSG, komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej, z wyłączeniem ośrodka szkolenia, o którym mowa w pkt 4, oraz komendanci ośrodków Straży Granicznej – w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w podległych im jednostkach organizacyjnych lub pozostających w ich dyspozycji;
- 4) Komendant Warmińsko-Mazurskiego Oddziału Straży Granicznej – w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w ośrodku szkolenia Straży Granicznej pozostającym na jego zaopatrzeniu lub pozostających w dyspozycji komendanta tego ośrodka szkolenia;
- 5) Komendant Nadwiślańskiego Oddziału Straży Granicznej – w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w komórkach organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej i w BSWSG lub pozostających w dyspozycji Komendanta BSWSG.

2. W przypadku funkcjonariusza zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu wskazanego w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest podmiot wskazany w ust. 1 pkt 2.

Art. 92b. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) który nabył lokal mieszkalny od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia przydzielony w związku z pełnioną służbą w trybie administracyjnym;
 - 2) od dnia przyjęcia do służby do dnia ukończenia szkolenia podstawowego, a w przypadku następującego bezpośrednio po tym szkoleniu szkolenia w zakresie szkoły podoficerskiej – do dnia jego ukończenia;
 - 3) od dnia przyjęcia do służby do dnia ukończenia studiów stacjonarnych w WSSG;
 - 4) w służbie kandydackiej.”;
- 6) art. 93 i art. 94 otrzymują brzmienie:

„Art. 93. Członkami rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego, są pozostający z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;

- 2) dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie ukończyły 18. roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w uczelni – 26. roku życia, albo
 - b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.

Art. 94. 1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznaczają się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, organów jemu podległych lub przez niego nadzorowanych.

2. Na kwatery tymczasowe przeznaczają się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla funkcjonariuszy przeniesionych z urzędu do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości lub jednostce organizacyjnej Straży Granicznej.

3. Na kwaterę internatową przeznaczają się lokal mieszkalny pełniący funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez funkcjonariusza albo pracownika Straży Granicznej lub większej liczby funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej.

4. Na internat przeznaczają się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczone do zakwaterowania funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej.

5. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego uwzględnia się zajmowane przez funkcjonariusza stanowisko służbowe oraz wielkość jego gospodarstwa domowego, stosując następujące zasady:

- 1) funkcjonariuszowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej, zwana dalej „normą zaludnienia”, która wynosi 10 m²;
- 2) funkcjonariuszowi przysługują następujące normy zaludnienia:
 - a) posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 93 – po jednej normie zaludnienia dla funkcjonariusza i każdego członka jego rodziny, a w przypadku:
 - zajmowania stanowiska służbowego: Komendant Główny Straży Granicznej, zastępca Komendanta Głównego Straży Granicznej,

- Rektor-Komendant WSSG, Komendant BSWSG, komendant oddziału Straży Granicznej, komendant ośrodka szkolenia Straży Granicznej, komendant ośrodka Straży Granicznej, kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej lub posiadania stopnia służbowego generała brygady Straży Granicznej (kontradmirala Straży Granicznej) albo generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirala Straży Granicznej) – dwie dodatkowe normy zaludnienia, albo
- posiadania stopnia służbowego oficera, od stopnia majora Straży Granicznej (komandora podporucznika Straży Granicznej) do stopnia pułkownika Straży Granicznej (komandora Straży Granicznej) lub zajmującemu stanowisko służbowe zaszerogowane do stopnia służbowego oficera, od stopnia majora Straży Granicznej (komandora podporucznika Straży Granicznej) do stopnia pułkownika Straży Granicznej (komandora Straży Granicznej) – jedna dodatkowa norma zaludnienia,
- b) nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 93 – dwie normy zaludnienia, a w przypadku zajmowania stanowiska: Komendant Główny Straży Granicznej, zastępca Komendanta Głównego Straży Granicznej, Rektor-Komendant WSSG, Komendant BSWSG, komendant oddziału Straży Granicznej, komendant ośrodka szkolenia Straży Granicznej, komendant ośrodka Straży Granicznej, kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej lub posiadania stopnia służbowego generała brygady Straży Granicznej (kontradmirala Straży Granicznej) albo generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirala Straży Granicznej) – jedna dodatkowa norma zaludnienia,
- c) pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, o których mowa w art. 93 – przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia;
- 3) w przypadku prowadzenia przez funkcjonariusza jednoosobowego gospodarstwa domowego norma powierzchni mieszkalnej wynosi nie mniej niż 20 m².
6. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi.
7. Funkcjonariuszowi, na wniosek, o którym mowa w art. 92 ust. 6 lub 9, lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługującej mu normy powierzchni mieszkalnej albo o większej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa

w ust. 5, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie funkcjonariusza o większej liczbie przysługujących mu norm.

8. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.”;

7) uchyla się art. 95 i art. 96;

8) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 98b ust. 1 pkt 1, zamieszkującemu w miejscowości innej niż miejscowość, w której pełni służbę, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

- 1) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł;
- 2) powyżej 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł;
- 3) powyżej 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do podmiotu, o którym mowa w art. 92a ust. 1, zawierający:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) stopień służbowy;
- 3) stanowisko służbowe;
- 4) nazwę jednostki organizacyjnej, w której pełni służbę;
- 5) miejscowość pełnienia służby;
- 6) adres zamieszkania;
- 7) numer telefonu kontaktowego;
- 8) odległość w kilometrach wynikająca z ust. 1;
- 9) klauzulę o treści „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

10) informację o sposobie wypłaty, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego.

3. Prawo funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby przysługuje od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku uznania prawa funkcjonariusza do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, podmiot, o którym mowa w art. 92a ust. 1, wypłaca go funkcjonariuszowi w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, poczynwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym funkcjonariusz złożył wniosek, o którym mowa w ust. 2.

5. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby płatny jest z dołu, do dwudziestego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który przysługuje zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

6. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania albo miejscowości pełnienia służby funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa nowy wniosek.

7. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, informuje niezwłocznie, jednakże nie później niż w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania zmiany, podmiot, o którym mowa w art. 92a ust. 1, o każdym zdarzeniu mającym wpływ na uprawnienia do otrzymywania zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

8. Zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 117d ust. 9 – proporcjonalnie do tego okresu, przyjmując, że za każdy dzień wykonywania czynności służbowych ustala się 1/21 części miesięcznego zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

9. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz korzysta z prawa do zakwaterowania w formach, o których mowa w art. 92 ust. 2 pkt 1–3, w miejscowości, w której pełni służbę.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz formę wniosku o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości i efektywności przebiegu procesu przyznania funkcjonariuszowi zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.”;

9) uchyla się art. 98;

10) po art. 98 dodaje się art. 98a–art. 98c w brzmieniu:

„Art. 98a. 1. Funkcjonariusz, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, zawiera umowę najmu z właścicielem lokalu albo z podmiotem administrującym przydzielonym lokalem mieszkalnym, zwanym dalej „wynajmującym”.

2. Od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej funkcjonariusz uiszcza opłaty za używanie lokalu albo kwatery tymczasowej.

3. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej koszty zakwaterowania funkcjonariusza delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej lub innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi funkcjonariusz.

4. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej lub w innej miejscowości przysługuje kwatera tymczasowa, której koszty:

- 1) ponosi Skarb Państwa, z tym że koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi funkcjonariusz, albo
- 2) ponosi funkcjonariusz, któremu przysługuje również świadczenie mieszkaniowe.

5. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej oraz stopień zużycia znajdujących się w nich urządzeń technicznych. Protokół sporządzają funkcjonariusz oraz wynajmujący i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

6. Funkcjonariusz może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym albo w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

7. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 2, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według opłat obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie Straży Granicznej lub będące własnością WSSG – według zasad obowiązujących dla lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

8. Umowa najmu, o której mowa w ust. 1, ulega rozwiązaniu z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

9. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 94 ust. 1 i 2, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071) oraz ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

10. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 94 ust. 1 i 2, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 98b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejscowości:

- 1) wskazanej we wniosku, o którym mowa w art. 92 ust. 6, w której funkcjonariusz zamieszkuje, albo
- 2) pełnienia służby przez funkcjonariusza, wskazanej w rozkazie personalnym o mianowaniu funkcjonariusza.

2. Wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa ust. 1, funkcjonariusz dokonuje we wniosku, o którym mowa w art. 92 ust. 6.

3. Funkcjonariuszowi zamieszkującemu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, który pełni służbę w jednostce organizacyjnej Straży Granicznej na terenie kraju, świadczenie mieszkaniowe ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Funkcjonariuszowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odpłatę mieszkaniową lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty, albo
- 2) w pełnej kwocie w przypadku zwrotu przez funkcjonariusza 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu w terminie 30 dni od otrzymania rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 92 ust. 12.

5. Sposób rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego wskazuje funkcjonariusz we wniosku, o którym mowa w art. 92 ust. 6.

6. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się funkcjonariuszowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym.

7. Zawieszenie wypłaty świadczenia mieszkaniowego następuje w formie decyzji administracyjnej.

8. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przyjęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 9 i art. 98a ust. 4.

9. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 92 ust. 1, który ponosi koszty zakwaterowania w internacie albo kwaterze internatowej, przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

10. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 92 ust. 6, i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy, w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa art. 92 ust. 12.

11. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu albo kwatery tymczasowej.

12. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie przysługuje w wysokości 1/30 za każdy dzień.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów, uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych, a także szczególne znaczenie jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, w której funkcjonariusz pełni służbę, dla systemu ochrony granicy państwowej, porządku publicznego i systemu ochrony państwa.

Art. 98c. 1. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 98b ust. 1 pkt 2, oraz:

- 1) oddelegowanemu do wykonywania zadań poza Strażą Graniczną na podstawie art. 41 ust. 2 – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości właściwej ze względu na miejsce oddelegowania;
- 2) zwolnionemu z obowiązku wykonywania zadań służbowych na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440) – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości właściwej ze względu na miejsce działalności zarządu zakładowej organizacji związkowej, w którym funkcjonariusz pełni funkcję na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych;
- 3) przeniesionemu do dyspozycji właściwego przełożonego oraz delegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości, w której pełnił służbę na jeden dzień przed przeniesieniem do dyspozycji lub delegowaniem.

2. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 98b ust. 1 pkt 2, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 92 ust. 6, do dnia zakończenia pełnienia służby w danej miejscowości, określonej w rozkazie personalnym i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa art. 92 ust. 12.

3. W przypadku delegowania funkcjonariusza, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 98b ust. 1 pkt 2, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy świadczenie mieszkaniowe przysługuje w dotychczasowej wysokości.

4. W przypadku delegowania funkcjonariusza, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 98b ust. 1 pkt 2, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 6 miesięcy, świadczenie mieszkaniowe przysługuje w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejscowość delegowania funkcjonariusza.

5. Do funkcjonariusza, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 98b ust. 1 pkt 2, przepisy art. 98b ust. 4–9 oraz 11 i 12 stosuje się odpowiednio.”;

11) uchyla się art. 99;

12) art. 99a otrzymuje brzmienie:

„Art. 99a. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do służby w innej miejscowości;
- 2) bez zgody wynajmującego podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal mieszkalny lub jego część albo kwaterę tymczasową lub jej część;
- 3) używa lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód, albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłoce z zapłatą opłat za używanie lokalu mieszkalnego przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, mimo pisemnego zawiadomienia go o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym w odrębnych przepisach, przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;

- 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
- 8) on i jego małżonek posiadają inny lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub 2 – w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 9) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
- 10) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową położone w budynku przeznaczonym na cele służbowe, a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;
- 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową bez tytułu prawnego;
- 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 130 lub art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję administracyjną o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w lokalu mieszkalnym albo kwaterze tymczasowej.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu kwatery tymczasowej osoba, której ona dotyczy, opróżnia kwaterę tymczasową w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej zajmowanych przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,

- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913), lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób, wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, jest funkcjonariusz, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, albo w miejscowości, o której mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 i 2, w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym, albo domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).”;

- 13) uchyla się art. 99b;

14) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości, który poza miejscem pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 92 ust. 2 pkt 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji, w nowym miejscu pełnienia służby, po opróżnieniu wcześniej zajmowanego lokalu mieszkalnego.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości lub w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, można przydzielić kwaterę internatową albo miejsce w internacie.

3. Funkcjonariusz delegowany do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

15) uchyla się art. 101 i art. 102;

16) art. 105 i art. 106 otrzymują brzmienie:

„Art. 105. 1. Wysokość uposażenia zasadniczego funkcjonariusza jest uzależniona od grupy i kategorii zaszeregowania zajmowanego stanowiska służbowego oraz od posiadanej wysługi lat.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania wysokości uposażenia zasadniczego,
- 2) grupy uposażenia zasadniczego, kategorie uposażenia zasadniczego oraz mnożniki kwoty bazowej,
- 3) zaszeregowanie stanowisk służbowych do poszczególnych grup uposażenia zasadniczego oraz stopni etatowych

– uwzględniając zróżnicowanie uposażenia zasadniczego w poszczególnych grupach i kategoriach zaszeregowania stopni etatowych od zajmowanego stanowiska służbowego, wysługi lat, a także charakteru wykonywanych obowiązków służbowych.

Art. 106. 1. Uposażenie zasadnicze funkcjonariusza wzrasta z tytułu wysługi lat o 2% po 2 latach służby i o 1% za każdy następny rok służby, aż do wysokości 20% po 20 latach służby, oraz o kolejne 2% za każde następne dwa lata służby do wysokości 32% po 32 latach służby, łącznie do wysokości 35% po 35 latach służby.

2. Do wysługi lat funkcjonariusza zalicza się okresy:

- 1) służby w Straży Granicznej;

- 2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;
- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
- 4) służby w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) okresy zakońzonego zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub na danym stanowisku;
- 6) inne okresy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy lub służby, od którego zależą uprawnienia pracownicze, lub wynikające ze stosunku służbowego.

3. Do wysługi lat zalicza się okresy zakońzonego zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy, proporcjonalnie do sumy świadczonych w tych okresach wymiarów czasu pracy obowiązujących w danym zawodzie lub na danym stanowisku, nie więcej jednak niż okres wykonywanego zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Okresy zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy na podstawie art. 186⁷ Kodeksu pracy traktuje się jak okresy zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy.

5. Do wysługi lat nie zalicza się okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie zasadnicze, wynagrodzenie lub zasiłek z tytułu choroby, a także okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, zgodnie z art. 128 ust. 2.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie zasadnicze, wynagrodzenie lub zasiłek z tytułu choroby, w przypadku gdy funkcjonariusz, także przed podjęciem służby w Straży Granicznej, prowadził indywidualne gospodarstwo rolne lub pracował w takim gospodarstwie na

zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U. poz. 310) albo korzystał z urlopu:

- 1) udzielonego w celu sprawowania opieki nad małoletnim dzieckiem, przewidzianego w przepisach prawa pracy;
- 2) opiekuńczego, o którym mowa w art. 89h;
- 3) bezpłatnego, udzielonego w związku z wyjazdem za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym do pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, urzędzie konsularnym, stałym przedstawicielstwie przy Organizacji Narodów Zjednoczonych, organach i instytucjach Unii Europejskiej, instytucie polskim lub innej misji państwowej;
- 4) bezpłatnego udzielonego na okres kształcenia w Krajowej Szkole Administracji Publicznej, jeżeli okres ten zaliczono w zakresie wszelkich uprawnień pracowniczych zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1952).

7. Podmiotami właściwymi do zaliczania do wysługi lat okresów, o których mowa w ust. 2–4, są właściwi przełożeni, o których mowa w art. 36 ust. 1.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających okresy, o których mowa w ust. 2–4, oraz sposób i tryb zaliczania tych okresów do wysługi lat, od której uzależniony jest wzrost uposażenia zasadniczego, uwzględniając właściwe udokumentowanie tych okresów, termin ustalenia wysługi lat oraz formę ustalenia wysługi lat.”;

- 17) w art. 108 w ust. 1 uchyla się pkt 1.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.²⁾) w art. 21 w ust. 1:

- 1) pkt 77 otrzymuje brzmienie:

„77) równoważniki pieniężne za brak lokalu mieszkalnego wypłacone funkcjonariuszom Służby Więziennej oraz Służby Celno-Skarbowej do wysokości nieprzekraczającej kwoty 2280 zł;”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 340, 368, 620, 680 i 1022.

2) po pkt 77 dodaje się pkt 77a–77c w brzmieniu:

„77a) świadczenia mieszkaniowe wypłacone funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;

77b) przychody z tytułu pokrytych przez Skarb Państwa kosztów zakwaterowania w kwaterze tymczasowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Państwowej Straży Pożarnej przeniesionych z urzędu do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej lub miejscowości;

77c) równoważnik pieniężny za brak lokalu mieszkalnego wypłacony funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa;”;

3) pkt 83d otrzymuje brzmienie:

„83d) świadczenia przyznane na podstawie odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw:

a) żołnierzom oddelegowanym do urzędu, organizacji lub instytucji międzynarodowej albo państwa obcego, w których są wykonywane zadania związane z obronnością Rzeczypospolitej Polskiej,

b) funkcjonariuszom Policji i Straży Granicznej oddelegowanym albo delegowanym do pełnienia służby poza granicami państwa w ramach wykonywania zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej lub umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską do urzędu, organizacji, instytucji międzynarodowej, albo państwa obcego, w których są wykonywane zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa wewnętrznego i porządku publicznego, ochrony granicy Rzeczypospolitej Polskiej oraz z zapobieganiem i przeciwdziałaniem nielegalnej migracji

– z wyjątkiem uposażeń i innych należności pieniężnych przysługujących z tytułu pełnienia służby;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1443, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za dzieci uważa się dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:

- 1) nie ukończyły 18. roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w uczelni – 26. roku życia, albo
- 2) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w pkt 1.”;

2) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie strażaków Państwowej Straży Pożarnej”;

3) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. 1. Strażakowi mianowanemu na okres służby przygotowawczej lub na stałe, od dnia przyjęcia do służby w Państwowej Straży Pożarnej do dnia zwolnienia ze służby w Państwowej Straży Pożarnej, przysługuje prawo do zakwaterowania, z zastrzeżeniem art. 74c. Strażak dokonuje wyboru formy zakwaterowania.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego;
- 2) przydział kwatery tymczasowej;
- 3) skierowanie do miejsca w internacie albo kwatery internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Na wniosek strażaka, o którym mowa w ust. 1, prawo do zakwaterowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, jest realizowane w miejscowości, w której strażak pełni służbę, lub może być zrealizowane w miejscowości innej niż miejscowość pełnienia służby, zgodnie z wykazem, o którym mowa w ust. 5.

4. Z kwatery internatowej albo miejsca w internacie mogą korzystać również pracownicy Państwowej Straży Pożarnej. Przepisy ust. 6 i 13 oraz art. 74b ust. 1 stosuje się odpowiednio.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1473, 1717, 1871 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 718.

5. Podmioty, o których mowa w art. 74b ust. 1 pkt 1–8, prowadzą wykaz dostępnych form zakwaterowania we właściwej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej. Wykaz udostępniany jest do wiadomości strażaków w sposób przyjęty przez dany podmiot. W przypadku strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej, wykaz dostępnych form zakwaterowania prowadzą podmioty, o których mowa w art. 74b ust. 1 pkt 9–11, na podstawie informacji przekazanych przez Agencję Mienia Wojskowego. Wykaz udostępniany jest do wiadomości strażaków w sposób przyjęty przez podmioty, o których mowa w art. 74b ust. 1 pkt 9–11.

6. Wyboru formy zakwaterowania strażaka, o którym mowa w ust. 1, dokonuje na podstawie wykazu, o którym mowa w ust. 5, składając wniosek do podmiotu właściwego do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 74b ust. 1. W przypadku braku możliwości przyznania prawa do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, strażakowi przyznaje się prawo do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 4.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 6 i 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) imię i nazwisko strażaka;
- 2) numer ewidencyjny strażaka;
- 3) stopień służbowy strażaka;
- 4) numer telefonu kontaktowego;
- 5) adres zamieszkania strażaka;
- 6) wskazanie tytułu prawnego do lokalu, który strażak zajmuje;
- 7) datę przyjęcia do służby;
- 8) datę ukończenia szkolenia podstawowego;
- 9) miejscowość pełnienia służby strażaka;
- 10) imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa, datę urodzenia, adres zamieszkania członków rodziny strażaka, o których mowa w art. 75, oraz informacje o członkach rodziny, o których mowa w art. 75 pkt 2;
- 11) oświadczenie strażaka, czy on lub jego małżonek są właścicielami lub współwłaścicielami lokalu mieszkalnego albo domu, o którym mowa w ust. 11;
- 12) oświadczenie strażaka w sprawie wyboru formy prawa do zakwaterowania;

- 13) oświadczenie strażaka w sprawie wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa w art. 80b ust. 1;
- 14) oświadczenie strażaka o skorzystaniu lub nieskorzystaniu z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu oraz o wskazaniu sposobu rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego;
- 15) oświadczenie strażaka o nabyciu lub nienabyciu lokalu mieszkalnego od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielonego w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;
- 16) oświadczenie strażaka o otrzymaniu lub nieotrzymaniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby (Dz. U. poz. ...);
- 17) klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 18) informację o sposobie wypłaty świadczenia mieszkaniowego, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego;
- 19) adres lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o który wnioskuje strażak.

9. Do wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio; wniosek o zamianę zawiera także adres zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

10. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania następuje na wniosek strażaka, o którym mowa w ust. 6. Podmiot, o którym mowa w art. 74b ust. 1, uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

11. Prawo do form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie przysługuje, jeżeli:

- 1) strażak lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego albo domu w miejscowości pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w art. 82a ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) małżonek strażaka będący:
 - a) policjantem,
 - b) strażakiem,
 - c) funkcjonariuszem Straży Granicznej,
 - d) funkcjonariuszem Służby Ochrony Państwa,
 - e) funkcjonariuszem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - f) funkcjonariuszem Agencji Wywiadu,
 - g) funkcjonariuszem Służby Wywiadu Wojskowego,
 - h) funkcjonariuszem Służby Kontrwywiadu Wojskowego, lub
 - i) żołnierzem Sił Zbrojnych RP

– otrzymał przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących w tych służbach, jeżeli małżonkowie pełnią służbę w tej samej miejscowości albo w miejscowości, o której mowa w art. 82a ust. 1 pkt 1 i 2.

12. Rozstrzygnięcie o przyznaniu świadczenia mieszkaniowego przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 74b ust. 1, w całości uwzględniające wniosek strażaka, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziale 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). Przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się.

13. Rozstrzygnięcie o przyznaniu miejsca w internacie albo kwatery internatowej następuje w drodze skierowania strażaka do miejsca w internacie albo kwatery internatowej przez podmiot, o którym mowa w art. 74b ust. 1.

14. Rozstrzygnięcie o:

- 1) przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej,
- 2) zamianie lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych,
- 3) odmowie przyznania wybranej przez strażaka formy zakwaterowania

– następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 74b ust. 1.

15. W przypadku gdy oboje małżonkowie są strażakami, każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania, z tym że:

- 1) jednemu z małżonków przysługuje przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, z uwzględnieniem dzieci, o których mowa w art. 75, a drugiemu małżonkowi przyznaje się świadczenie mieszkaniowe, albo
- 2) każdemu z małżonków przyznaje się świadczenie mieszkaniowe.

16. W przypadku podania przez strażaka nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust. 6 lub 9, lub w przypadku gdy świadczenie mieszkaniowe strażakowi nie przysługiwało, podmiot, o którym mowa w art. 74b ust. 1, wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej strażakowi wybraną przez niego formę realizacji prawa do zakwaterowania, w której rozstrzyga także o cofnięciu świadczenia mieszkaniowego w całości oraz zobowiązuje strażaka do zwrotu świadczeń nienależnie pobranych.

17. Strażak jest obowiązany, do powiadomienia podmiotu, o którym mowa w art. 74b ust. 1, o wszelkich okolicznościach mających wpływ na jego prawo do zakwaterowania.

18. W przypadku przeniesienia strażaka do innej służby albo przeniesienia do służby w ramach zawodowej służby wojskowej, albo zwolnienia strażaka ze służby – rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 12–14, wygasa z mocy prawa z dniem przeniesienia lub zwolnienia strażaka ze służby.

19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 6 i 9, a także formę i sposób składania tych wniosków, uwzględniając zakres informacji, o których mowa w ust. 8, niezbędnych do rozstrzygnięcia w sprawach wyboru formy prawa do zakwaterowania.”;

- 4) po art. 74 dodaje się art. 74a–74c w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Na realizację uprawnień, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1–3, dla strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej Agencja Mienia Wojskowego, w ramach posiadanych możliwości, przekazuje podmiotom, o których mowa w art. 74b ust. 1 pkt 9–11, odpowiadający tym strażakom lokal mieszkalny, kwaterę tymczasową, miejsce w internacie albo kwaterę internatową.

2. Na realizację zadania, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 3, Agencja Mienia Wojskowego otrzymuje dotację celową z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej, od dnia przekazania miejsca w internacie albo kwatery internatowej podmiotom, o których mowa w art. 74b ust. 1 pkt 9–11.

3. W przypadku strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej, podmioty, o których mowa w art. 74b ust. 1 pkt 9–11, przekazują Agencji Mienia Wojskowego egzemplarz decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego. Przepisy art. 69–72 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 817) stosuje się odpowiednio.

4. Do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej art. 36 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1270) stosuje się odpowiednio.

5. Wypłatę świadczenia, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 4, a także zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, o którym mowa w art. 82a ust. 1, w odniesieniu do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej realizują wojskowe jednostki budżetowe, na zaopatrzeniu których pozostają jednostki organizacyjne Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej.

Art. 74b. 1. Podmiotem właściwym w sprawach przyznania form zakwaterowania, wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w stosunku do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej i jego zastępcy;
- 2) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej – w stosunku do strażaka:
 - a) na stanowisku służbowym:
 - w Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej lub pozostającego w jego dyspozycji,
 - Rektora-Komendanta Akademii Pożarniczej,
 - komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej,
 - komendanta szkoły Państwowej Straży Pożarnej,
 - dyrektora instytutu badawczego Państwowej Straży Pożarnej,
 - dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa,
 - b) wyznaczonego do wykonywania określonych zadań poza jednostką organizacyjną Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej – w stosunku do strażaka na stanowisku służbowym:
 - a) komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej,

- b) w komendzie wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 4) Rektor-Komendant Akademii Pożarniczej – w stosunku do podległych mu strażaków;
- 5) komendant szkoły Państwowej Straży Pożarnej – w stosunku do podległych mu strażaków;
- 6) komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej – w stosunku do podległych mu strażaków;
- 7) dyrektor instytutu badawczego Państwowej Straży Pożarnej – w stosunku do podległych mu strażaków;
- 8) dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa – w stosunku do podległych mu strażaków;
- 9) Szef Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej – w stosunku do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Inspektoracie Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej oraz Szkole Pożarniczej Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej;
- 10) właściwy miejscowo szef delegatury Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej – w stosunku do:
 - a) strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w delegaturze Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej,
 - b) strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w wojskowej straży pożarnej mającej siedzibę na terenie działania delegatury Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej;
- 11) Komendant Szkoły Pożarniczej Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej – w stosunku do strażaków pełniących służbę w Szkole Pożarniczej Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej.

2. W przypadku strażaka zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 81a, na podstawie decyzji podmiotu wskazanego w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest podmiot wskazany w ust. 1 pkt 2.

Art. 74c. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje strażakowi:

- 1) który nabył lokal mieszkalny od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielony w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;
 - 2) od dnia przyjęcia do służby do dnia ukończenia szkolenia zawodowego podstawowego;
 - 3) w służbie kandydackiej.”;
- 5) art. 75 i art. 76 otrzymują brzmienie:

„Art. 75. Członkami rodziny strażaka, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, są pozostający ze strażakiem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;
- 2) dzieci, o których mowa w art. 67 ust. 2.

Art. 76. 1. Na lokale mieszkalne dla strażaków przeznacza się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, organów jemu podległych lub przez niego nadzorowanych. W odniesieniu do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej na lokale mieszkalne dla strażaków przeznacza się lokale będące w zasobach mieszkaniowych Agencji Mienia Wojskowego.

2. Na kwatery tymczasowe przeznacza się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla strażaków przeniesionych z urzędu do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej lub w innej miejscowości. W odniesieniu do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej na kwatery tymczasowe przeznacza się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, będące w zasobach mieszkaniowych Agencji Mienia Wojskowego.

3. Na kwaterę internatową przeznacza się lokal mieszkalny pełniący funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez strażaka lub pracownika Państwowej Straży Pożarnej, lub większej liczby strażaków lub pracowników Państwowej Straży Pożarnej. W odniesieniu do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej, na kwaterę internatową przeznacza się kwaterę internatową pełniącą funkcję internatu lub pomieszczenie mieszkalne w internacie z zasobów internatowych Agencji Mienia Wojskowego.

4. Na internat przeznaczają się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczone do zakwaterowania strażaków lub pracowników Państwowej Straży Pożarnej. W odniesieniu do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej, na internat przeznaczają się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczoną do zakwaterowania żołnierzy zawodowych lub pracowników wojska, znajdujących się w zasobach Agencji Mienia Wojskowego.

5. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego uwzględnia się stanowisko służbowe strażaka oraz wielkość jego gospodarstwa domowego według następujących zasad:

- 1) strażakowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej, zwana dalej „normą zaludnienia”, która wynosi 10 m²;
- 2) strażakowi:
 - a) posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 75, przysługuje po jednej normie zaludnienia dla strażaka i każdego członka jego rodziny, a w przypadku:
 - pełnienia służby na stanowisku służbowym: Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, Zastępca Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, dyrektor biura Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, zastępca komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, Rektor-Komendant Akademii Pożarniczej, zastępca Rektora-Komendanta Akademii Pożarniczej, komendant szkoły Państwowej Straży Pożarnej, dyrektor instytutu badawczego Państwowej Straży Pożarnej, Dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa – dwie dodatkowe normy zaludnienia, albo
 - pozostałych oficerów Państwowej Straży Pożarnej – jedna dodatkowa norma zaludnienia,
 - b) nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 75, przysługują dwie normy zaludnienia, a w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym: Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, Zastępca Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, dyrektor biura Komendy

Główniej Państwowej Straży Pożarnej, komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, zastępca komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, Rektor-Komendant Akademii Pożarniczej, zastępca Rektora-Komendanta Akademii Pożarniczej, komendant szkoły Państwowej Straży Pożarnej, dyrektor instytutu badawczego Państwowej Straży Pożarnej, Dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa – jedna dodatkowa norma zaludnienia,

- c) pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, o których mowa w art. 75 – przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia;
- 3) w przypadku prowadzenia przez strażaka jednoosobowego gospodarstwa domowego norma zaludnienia wynosi nie mniej niż 20 m².

6. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi.

7. Strażakowi, na wniosek, o którym mowa w art. 74 ust. 6 lub 9, lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługującej mu normy powierzchni mieszkalnej albo o większej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa w ust. 5, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie strażaka o większej liczbie przysługujących mu norm.

8. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.”;

- 6) uchyla się art. 77–80;
- 7) po art. 80 dodaje się art. 80a–80c w brzmieniu:

„Art. 80a. 1. Strażak, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, zawiera umowę najmu z właścicielem lokalu albo z podmiotem administrującym przydzielonym lokalem mieszkalnym, zwanym dalej „wynajmującym”.

2. Od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej strażak uiszcza opłaty za używanie lokalu.

3. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej koszty zakwaterowania strażaka delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej lub innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi strażak.

4. Strażakowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej lub w innej miejscowości przysługuje kwatery tymczasowa, której koszty:

- 1) ponosi Skarb Państwa, z tym że koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi strażak, albo
- 2) ponosi strażak, któremu przysługuje również świadczenie mieszkaniowe.

5. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają strażak oraz wynajmujący i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

6. Strażak, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym albo w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

7. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 2, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według zasad obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie Państwowej Straży Pożarnej – według zasad obowiązujących dla lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

8. Umowa najmu, o której mowa w ust. 1, ulega rozwiązaniu z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

9. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071) oraz ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

10. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 80b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejscowości:

- 1) wskazanej we wniosku, o którym mowa w art. 74 ust. 6, w której strażak zamieszkuje, albo
- 2) pełnienia służby przez strażaka, wskazanej w akcie mianowania.

2. Wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa w ust. 1, strażak dokonuje we wniosku, o którym mowa w art. 74 ust. 6.

3. Strażakowi zamieszkującemu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, który pełni służbę w jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej na terenie kraju, świadczenie mieszkaniowe ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Strażakowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, odpłatę mieszkaniową lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służbie Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50% przyznanej decyzją pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odpłaty mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% otrzymanej pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty, albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez strażaka 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odpłaty mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego w terminie 30 dni od otrzymania rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 74 ust. 12.

5. Sposób rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odpłaty mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za

rezygnację z lokalu mieszkalnego określa strażak we wniosku, o którym mowa w art. 74 ust. 6.

6. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się strażakowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym.

7. Zawieszenie wypłaty świadczenia mieszkaniowego następuje w formie decyzji administracyjnej.

8. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przejęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 9 i art. 80a ust. 4.

9. Strażakowi, o którym mowa w art. 74 ust. 1, który ponosi koszty zakwaterowania w internacie albo kwaterze internatowej, przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

10. Strażakowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy, w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa art. 74 ust. 12.

11. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe wypłaca się od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu albo kwatery.

12. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie jest wypłacane za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów, uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych, a także szczególne znaczenie jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, w której strażak pełni służbę, dla ochrony bezpieczeństwa ludzi.

14. W odniesieniu do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej przepisy dotyczące wysokości stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych stosuje się odpowiednio.

Art. 80c. 1. Strażakowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 2, oraz:

- 1) oddelegowanemu do wykonywania zadań poza Państwową Strażą Pożarną w kraju oraz przeniesionemu do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych na okres zwolnienia z obowiązku wykonywania zadań służbowych, udzielonego na zasadach określonych w przepisach o związkach zawodowych – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości właściwej ze względu na miejsce oddelegowania do wykonywania zadań służbowych poza Państwową Strażą Pożarną lub dla miejscowości właściwej ze względu na miejsce działalności zarządu zakładowej organizacji związkowej, w którym strażak pełni funkcję na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440);
- 2) przeniesionemu do dyspozycji przełożonego, oddelegowanemu do pełnienia służby lub wykonywania zadań poza granicami kraju oraz delegowanemu do realizacji zadań poza granicami państwa w grupie ratowniczej – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości, w której pełnił służbę na jeden dzień przed przeniesieniem do dyspozycji lub delegowaniem.

2. Strażakowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 2, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku do dnia zakończenia pełnienia służby w danej miejscowości, określonej w akcie mianowania wydanym przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa art. 74 ust. 12.

3. Strażakowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 2, delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, świadczenie mieszkaniowe przysługuje w dotychczasowej wysokości.

4. Strażakowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 2, delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 6 miesięcy, świadczenie mieszkaniowe przysługuje w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejsce delegowania strażaka.

5. Do strażaka, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 2, przepisy art. 80b ust. 4–9 oraz 11 i 12 stosuje się odpowiednio.”;

8) uchyla się art. 81;

9) po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu:

„Art. 81a. 1. Strażak jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 76 ust. 1, albo kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 76 ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości lub w innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) bez zgody wynajmującego podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal lub jego część;
- 3) używa lokalu mieszkalnego w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód w lokalu, albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłoce z wnoszeniem opłat za używanie lokalu mieszkalnego przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, mimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym w odrębnych przepisach, przydzielonego lokalu mieszkalnego;
- 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego;
- 8) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
- 9) strażak i jego małżonek posiadają przydzielony inny lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 76 ust. 1 lub 2 – w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 10) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową położone w budynku przeznaczonym na cele służbowe, a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;

- 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową bez tytułu prawnego;
- 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej zajmowanych przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913), lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,

6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi, nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym, albo domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób, wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, jest strażak, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, albo w miejscowości, o której mowa w art. 82a ust. 1 pkt 1 i 2, w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym, albo domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).”;

10) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. 1. Strażakowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej lub w innej miejscowości, który poza miejscem pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 76 ust. 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji, w nowym miejscu pełnienia służby, po opróżnieniu wcześniej zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

2. Strażakowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej lub w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 76 ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową.

3. Strażak delegowany z urzędu do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

11) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„Art. 82a. 1. Strażakowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 1, zamieszkującemu w miejscowości innej niż miejscowość, w której pełni służbę, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

- 1) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł miesięcznie;
- 2) od 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł miesięcznie;
- 3) powyżej 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł miesięcznie.

2. Strażak, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do przełożonego właściwego w sprawach osobowych, zawierający:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) stopień służbowy;
- 3) stanowisko służbowe;
- 4) nazwę jednostki organizacyjnej, w której pełni służbę;
- 5) miejscowość pełnienia służby;
- 6) adres zamieszkania;
- 7) numer telefonu kontaktowego;
- 8) odległość w kilometrach wynikająca z ust. 1;
- 9) klauzulę o treści „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 10) informację o sposobie wypłaty, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego

3. Prawo strażaka, o którym mowa w ust. 1, do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby przysługuje od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku uznania prawa strażaka do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, przełożony właściwy w sprawach osobowych

wypłaca go strażakowi w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym strażak złożył wniosek, o którym mowa w ust. 2.

5. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby płatny jest z dołu do dwudziestego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który przysługuje zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

6. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania albo miejscowości pełnienia służby strażak, o którym mowa w ust. 1, składa nowy wniosek.

7. Strażak, o którym mowa w ust. 1, informuje niezwłocznie, jednakże nie później niż w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania zmiany, przełożonego właściwego w sprawach osobowych o każdym zdarzeniu mającym wpływ na uprawnienia do otrzymywania zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

8. Zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 97e ust. 9, proporcjonalnie do tego okresu, przyjmując, że za każdy dzień wykonywania czynności służbowych ustala się 1/21 części miesięcznego zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

9. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie przysługuje, jeżeli strażak korzysta z prawa do zakwaterowania w formach, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1–3, w miejscowości, w której pełni służbę.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz formę wniosku o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości i efektywności przebiegu procesu przyznania strażakowi zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.”;

12) uchyla się art. 83–84.

Art. 5. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej,

Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusze zwolnieni ze służby, uprawnieni do policyjnej emerytury lub renty, mają prawo do lokalu mieszkalnego będącego w dyspozycji odpowiednio ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Sprawiedliwości lub podległych im organów, w rozmiarze przysługującym im w dniu zwolnienia ze służby. Do mieszkań tych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące lokali mieszkalnych dla funkcjonariuszy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej, funkcjonariuszy Służby Celnej, funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariuszy Policji, funkcjonariuszy Straży Granicznej, strażaków Państwowej Straży Pożarnej, funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa, funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, funkcjonariuszy Agencji Wywiadu, funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz funkcjonariuszy Służby Wywiadu Wojskowego.”;

2) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Emerytom i rencistom policyjnym, z wyjątkiem emerytów i rencistów Straży Marszałkowskiej, Służby Celnej, Służby Celno-Skarbowej, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz funkcjonariuszy Służby Wywiadu Wojskowego, zapewnia się pomoc w budownictwie mieszkaniowym na zasadach przewidzianych dla funkcjonariuszy.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu”;

2) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. 1. Funkcjonariuszowi mianowanemu na okres służby przygotowawczej lub na stałe, od dnia przyjęcia do służby w ABW lub AW do dnia zwolnienia ze służby odpowiednio w ABW lub AW, przysługuje prawo do zakwaterowania, z zastrzeżeniem art. 102b. Funkcjonariusz dokonuje wyboru formy zakwaterowania.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego;
- 2) przydział kwatery tymczasowej;
- 3) skierowanie do miejsca w internacie albo kwatery internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Na wniosek funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, prawo do zakwaterowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, jest realizowane w miejscowości, w której funkcjonariusz pełni służbę, lub może być zrealizowane w miejscowości innej niż miejscowość pełnienia służby, zgodnie z wykazem, o którym mowa w ust. 5.

4. Z kwatery internatowej albo miejsca w internacie mogą korzystać również pracownicy Agencji. Przepisy ust. 6 i 13 oraz art. 102a ust. 1 stosuje się odpowiednio.

5. Podmioty, o których mowa w art. 102a ust. 1, każdy w zakresie swojego działania, prowadzą wykaz dostępnych form zakwaterowania w jednostce organizacyjnej. Wykaz jest udostępniany do wiadomości funkcjonariuszy właściwej Agencji w sposób przyjęty przez dany podmiot.

6. Wyboru formy zakwaterowania funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, dokonuje na podstawie wykazu, o którym mowa w ust. 5, składając wniosek do właściwego podmiotu. W przypadku braku możliwości przyznania prawa do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, funkcjonariuszowi przyznaje się prawo do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 4.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 6 i 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko funkcjonariusza;
- 2) stopień służbowy funkcjonariusza;
- 3) numer telefonu kontaktowego;
- 4) adres zamieszkania funkcjonariusza;
- 5) wskazanie tytułu prawnego do lokalu, który funkcjonariusz zajmuje;

- 6) datę przyjęcia do służby;
- 7) datę ukończenia szkolenia podstawowego;
- 8) miejscowość pełnienia służby funkcjonariusza;
- 9) imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa, datę urodzenia, adres zamieszkania członków rodziny funkcjonariusza, o których mowa w art. 103, oraz informacje o członkach rodziny, o których mowa w art. 103 pkt 2;
- 10) oświadczenie funkcjonariusza, czy on lub jego małżonek są właścicielami lub współwłaścicielami lokalu mieszkalnego albo domu, o którym mowa w ust. 11;
- 11) oświadczenie funkcjonariusza w sprawie wyboru formy prawa do zakwaterowania;
- 12) oświadczenie funkcjonariusza w sprawie wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa w art. 108b ust. 1;
- 13) oświadczenie funkcjonariusza o skorzystaniu lub nieskorzystaniu z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu oraz o wskazaniu sposobu rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego;
- 14) oświadczenie funkcjonariusza o nabyciu lub nienabyciu lokalu mieszkalnego od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielonego w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;
- 15) oświadczenie funkcjonariusza o otrzymaniu lub nieotrzymaniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby (Dz. U. poz. ...);
- 16) klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 17) informację o sposobie wypłaty świadczenia mieszkaniowego, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego;

18) adres lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o który wnioskuję funkcjonariusz.

9. Do wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio; wniosek o zamianę zawiera także adres zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

10. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania następuje na wniosek funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 6. Podmiot, o którym mowa w art. 102a ust. 1, uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

11. Prawo do form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie przysługuje, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego albo domu w miejscowości pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) małżonek funkcjonariusza, będący:
 - a) policjantem,
 - b) strażakiem,
 - c) funkcjonariuszem Straży Granicznej,
 - d) funkcjonariuszem Służby Ochrony Państwa,
 - e) funkcjonariuszem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - f) funkcjonariuszem Agencji Wywiadu,
 - g) funkcjonariuszem Służby Wywiadu Wojskowego,
 - h) funkcjonariuszem Służby Kontrwywiadu Wojskowego, lub
 - i) żołnierzem Sił Zbrojnych RP

– otrzymał przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących w tych służbach, jeżeli małżonkowie pełnią służbę w tej samej miejscowości albo w miejscowości, o której mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1 i 2.

12. Rozstrzygnięcie o przyznaniu świadczenia mieszkaniowego przez podmiot, o którym mowa w art. 102a ust. 1, w całości uwzględniające wniosek funkcjonariusza, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziale 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). Przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się.

13. Rozstrzygnięcie o przyznaniu miejsca w internacie albo kwatery internatowej następuje w drodze skierowania funkcjonariusza do miejsca w internacie albo kwatery internatowej przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 102a ust. 1.

14. Rozstrzygnięcie o:

- 1) przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej,
 - 2) zamianie lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych,
 - 3) odmowie przyznania wybranej przez funkcjonariusza formy zakwaterowania
- następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 102a ust. 1.

15. W przypadku gdy oboje małżonkowie są funkcjonariuszami, każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania, z tym że:

- 1) jednemu z małżonków przysługuje przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, z uwzględnieniem dzieci, o których mowa w art. 103, a drugiemu małżonkowi przyznaje się świadczenie mieszkaniowe, albo
- 2) każdemu z małżonków przyznaje się świadczenie mieszkaniowe.

16. W przypadku podania przez funkcjonariusza nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust. 6 i 9, lub w przypadku gdy świadczenie mieszkaniowe funkcjonariuszowi nie przysługiwało, podmiot, o którym mowa w art. 102a ust. 1, wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej funkcjonariuszowi wybraną przez niego formę realizacji prawa do zakwaterowania, w której rozstrzyga także o cofnięciu świadczenia mieszkaniowego w całości oraz zobowiązuje funkcjonariusza do zwrotu świadczeń nienależnie pobranych.

17. Funkcjonariusz jest obowiązany do powiadomienia podmiotu, o którym mowa w art. 102a ust. 1, o wszelkich okolicznościach mających wpływ na jego prawo do zakwaterowania.

18. W przypadku przeniesienia funkcjonariusza do innej służby albo przeniesienia do służby w ramach zawodowej służby wojskowej, albo zwolnienia funkcjonariusza ze służby – rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 12–14, wygasa z mocy prawa z dniem przeniesienia lub zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

19. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 6 i 9, a także formę i sposób składania tych wniosków,

uwzględniając zakres informacji, o których mowa w ust. 8, niezbędnych do rozstrzygnięcia w sprawach wyboru formy prawa do zakwaterowania.”;

3) po art. 102 dodaje się art. 102a i art. 102b w brzmieniu:

„Art. 102a. 1. Podmiotem właściwym w sprawach zakwaterowania jest:

- 1) Prezes Rady Ministrów – w stosunku do Szefa ABW i Szefa AW;
- 2) Szef ABW – w stosunku do zastępców Szefa ABW oraz funkcjonariuszy ABW;
- 3) Szef AW – w stosunku do zastępców Szefa AW oraz funkcjonariuszy AW.

2. Przepisy ust. 1 w sprawach wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 109, stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku funkcjonariusza ABW zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu wskazanego w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest podmiot wskazany w ust. 1 pkt 2.

4. W przypadku funkcjonariusza AW zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu wskazanego w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest podmiot wskazany w ust. 1 pkt 3.

Art. 102b. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) który nabył lokal mieszkalny od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielony w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;
- 2) od dnia przyjęcia do służby do dnia ukończenia szkolenia podstawowego.”;

4) art. 103 i art. 104 otrzymują brzmienie:

„Art. 103. Członkami rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, są pozostający z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;
- 2) dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do dnia zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie ukończyły 18. roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w uczelni – 26. roku życia, albo

- b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.

Art. 104. 1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznacza się lokale będące w dyspozycji Szefa tej Agencji.

2. Na kwatery tymczasowe przeznacza się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla funkcjonariuszy przeniesionych z urzędu do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości.

3. Na kwaterę internatową przeznacza się lokal mieszkalny pełniący funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez funkcjonariusza lub pracownika ABW i AW lub większej liczby funkcjonariuszy lub pracowników ABW i AW.

4. Na internat przeznacza się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczoną do zakwaterowania funkcjonariuszy lub pracowników ABW i AW.

5. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej uwzględnia się stanowisko służbowe funkcjonariusza oraz wielkość jego gospodarstwa domowego według następujących zasad:

- 1) funkcjonariuszowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej, zwana dalej „normą zaludnienia”, która wynosi 10 m²;
- 2) funkcjonariuszowi:
 - a) posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 103, przysługuje po jednej normie zaludnienia dla funkcjonariusza i każdego członka jego rodziny, a w przypadku:
 - pełnienia służby na stanowisku służbowym: Szef ABW, Szef AW, zastępca Szefa ABW, zastępca Szefa AW, doradca Szefa ABW, doradca Szefa AW
 - dwie dodatkowe normy zaludnienia, albo
 - posiadania stopnia służbowego majora ABW, majora AW, podpułkownika ABW, podpułkownika AW, pułkownika ABW lub pułkownika AW lub zajmującego stanowisko służbowe z takim stopniem służbowym jako stopniem etatowym – jedna dodatkowa norma zaludnienia,
 - b) funkcjonariuszowi nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 103, przysługują dwie normy zaludnienia, a w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym: Szef ABW, Szef AW, zastępca Szefa ABW,

zastępcą Szefa AW, doradca Szefa ABW, doradca Szefa AW – jedna dodatkowa norma zaludnienia,

- c) funkcjonariuszowi pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, o których mowa w art. 103 pkt 2 – przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia;
- 3) w przypadku prowadzenia przez funkcjonariusza jednoosobowego gospodarstwa domowego norma zaludnienia wynosi nie mniej niż 20 m².

6. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi.

7. Funkcjonariuszowi, na wniosek, o którym mowa w art. 102 ust. 6 lub 9, lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługującej mu normy powierzchni mieszkalnej albo o większej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa w ust. 5, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie funkcjonariusza o większej liczbie przysługujących mu norm.

8. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.”;

- 5) uchyla się art. 105 i art. 106;
- 6) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. 1. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 108b ust. 1 pkt 1, zamieszkującemu w miejscowości innej niż miejscowość, w której pełni służbę, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

- 1) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł miesięcznie;
- 2) od 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł miesięcznie;
- 3) powyżej 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł miesięcznie.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do Szefa właściwej Agencji, zawierający:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;

- 2) nazwę jednostki organizacyjnej właściwej Agencji, w której pełni służbę;
- 3) miejscowość pełnienia służby;
- 4) adres zamieszkania;
- 5) numer telefonu kontaktowego;
- 6) odległość w kilometrach wynikającą z ust. 1;
- 7) klauzule o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 8) informację o sposobie wypłaty, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego.

3. Prawo funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby przysługuje od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku uznania prawa funkcjonariusza do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, Szef właściwej Agencji wypłaca go funkcjonariuszowi w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym funkcjonariusz złożył wniosek, o którym mowa w ust. 2.

5. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby płatny jest z dołu do dwudziestego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który przysługuje zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

6. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania albo miejscowości pełnienia służby funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa nowy wniosek.

7. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, informuje niezwłocznie, jednakże nie później niż w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania zmiany, Szefa właściwej Agencji o każdym zdarzeniu mającym wpływ na uprawnienia do otrzymywania zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

8. Zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 125a ust. 10 – proporcjonalnie do tego okresu, przyjmując, że za każdy dzień wykonywania czynności służbowych ustala się 1/21 części miesięcznego zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

9. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz korzysta z prawa do zakwaterowania w formach, o których mowa w art. 102 ust. 2 pkt 1–3, w miejscowości, w której pełni służbę.

10. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz formę wniosku o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości i efektywności przebiegu procesu przyznania funkcjonariuszowi zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.”;

7) uchyla się art. 108;

8) po art. 108 dodaje się art. 108a–108c w brzmieniu:

„Art. 108a. 1. Funkcjonariusz, któremu przydzielono lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową, od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej uiszcza opłaty za używanie lokalu.

2. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej, koszty zakwaterowania delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi funkcjonariusz.

3. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości przysługuje kwatera tymczasowa, której koszty:

- 1) ponosi Skarb Państwa, z tym że koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi funkcjonariusz, albo
- 2) ponosi funkcjonariusz, któremu przysługuje również świadczenie mieszkaniowe.

4. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają funkcjonariusz oraz dysponent i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

5. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym albo w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą dysponenta i na podstawie pisemnej zgody właściciela określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

6. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 1, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według zasad obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego

albo kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie ABW lub AW – według zasad obowiązujących dla lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

7. Prawo do dysponowania lokalem mieszkalnym albo kwaterą tymczasową, o których mowa w ust. 1, ulega rozwiązaniu z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

8. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków funkcjonariusza oraz dysponenta oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do dysponowania lokalem, o których mowa w art. 104 ust. 1 i 3, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071) oraz ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

9. Sprawy sporne dotyczące lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych, o których mowa w art. 104 ust. 1 i 3, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 108b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejscowości:

- 1) wskazanej we wniosku, o którym mowa w art. 102 ust. 6, w której funkcjonariusz zamieszkuje, albo
- 2) pełnienia służby przez funkcjonariusza, wskazanej w rozkazie personalnym.

2. Wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz dokonuje we wniosku, o którym mowa w art. 102 ust. 6.

3. Funkcjonariuszowi zamieszkującemu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, który pełni służbę w jednostce organizacyjnej Agencji na terenie kraju, świadczenie mieszkaniowe ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Funkcjonariuszowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odpłatę mieszkalną lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu oraz Służbie Ochrony Państwa, oraz

poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50% przyznanej decyzją pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% otrzymanej pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty, albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez funkcjonariusza 50% przyznanej decyzją pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 102 ust. 12.

5. Sposób rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu określa funkcjonariusz we wniosku, o którym mowa w art. 102 ust. 6.

6. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się funkcjonariuszowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym.

7. Zawieszenie wypłaty świadczenia mieszkaniowego następuje w formie decyzji administracyjnej.

8. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przejścia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 9 i art. 108a ust. 3.

9. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 102 ust. 1, a który ponosi koszty zakwaterowania w internacie albo kwaterze internatowej, przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

10. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 102 ust. 12.

11. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

12. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie wypłacane przysługuje za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

13. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla każdej Agencji, wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów, uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych, a także szczególne znaczenie jednostki organizacyjnej Agencji, w której funkcjonariusz pełni służbę, dla systemu ochrony bezpieczeństwa państwa.

Art. 180c. 1. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 108b ust. 1 pkt 2, oraz:

- 1) oddelegowanemu do pełnienia służby poza Agencją na podstawie art. 56 ust. 2 – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości oddelegowania właściwej ze względu na miejsce wykonywania zadań służbowych poza ABW lub AW lub pełnienia obowiązków poza ABW lub AW;
- 2) przeniesionemu do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych oraz oddelegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości, w której pełnił służbę na jeden dzień przed oddelegowaniem.

2. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 108b ust. 1 pkt 2, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku do dnia zakończenia pełnienia służby w danej miejscowości, określonej w rozkazie personalnym wydanym przez Szefa ABW lub Szefa AW i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa art. 102 ust. 12.

3. W przypadku delegowania funkcjonariusza, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 108b ust. 1 pkt 2, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w dotychczasowej wysokości.

4. W przypadku delegowania funkcjonariusza, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 108b ust. 1 pkt 2, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejscowość delegowania funkcjonariusza.

5. Do funkcjonariusza, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 108b ust. 1 pkt 2, przepisy art. 108b ust. 4–9 oraz 11 i 12 stosuje się odpowiednio.”;

9) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 104 ust. 1, albo odpowiednio kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 104 ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości, z wyjątkiem przeniesienia do miejscowości, o której mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1;
- 2) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal mieszkalny lub jego część bez zgody Szefa właściwej Agencji;
- 3) używa lokalu mieszkalnego w sposób sprzeczny prawem do dysponowania lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód w lokalu, albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłoce z wnoszeniem opłat za używanie lokalu mieszkalnego przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, mimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym w odrębnych przepisach, przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
- 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
- 8) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego;

- 9) funkcjonariusz i jego małżonek posiadają przydzielony inny lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 104 ust. 1 lub 2; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 10) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny położony w budynku przeznaczonym na cele służbowe, a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;
- 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny bez tytułu prawnego;
- 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu albo tej kwaterze.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu kwatery tymczasowej osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej zajmowanych przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913), lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,

- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym, albo domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób, wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, jest funkcjonariusz, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, albo w miejscowości, o której mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1 i 2, w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym, albo domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).”;

- 10) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, który poza miejscem pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 104 ust. 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji w nowym miejscu pełnienia służby, po opróżnieniu wcześniej zajmowanego lokalu mieszkalnego.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową.

3. Funkcjonariusz delegowany z urzędu do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

11) uchyla się art. 111–113.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1405 oraz z 2025 r. poz. 179) w art. 23 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Pracownicy SKW i SWW mogą korzystać z kwatery internatowej albo miejsca w internacie. Przepisy art. 62 ust. 5 i 12 oraz art. 64 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 694, 718 i ...) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 694 i 718) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego”;

2) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Funkcjonariuszowi mianowanemu na okres służby przygotowawczej lub na stałe, od dnia przyjęcia do służby w SKW lub SWW do dnia zwolnienia ze służby odpowiednio w SKW lub SWW, przysługuje prawo do zakwaterowania w miejscowości, w której pełni służbę, z zastrzeżeniem art. 62b.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego;
- 2) przydział kwatery tymczasowej;
- 3) skierowanie do miejsca w internacie albo kwatery internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Na wniosek funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, prawo do zakwaterowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, może być zrealizowane w miejscowości innej niż miejscowość pełnienia służby, zgodnie z wykazem, o którym mowa w ust. 4.

4. Szef SKW oraz Szef SWW, każdy w zakresie swojego działania, prowadzą wykaz dostępnych form zakwaterowania w jednostce organizacyjnej SKW albo SWW. Wykaz jest udostępniany do wiadomości funkcjonariuszy właściwej służby w sposób przyjęty przez dany podmiot.

5. Wyboru formy zakwaterowania, funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, dokonuje na podstawie wykazu, o którym mowa w ust. 4, składając wniosek do Szefa właściwej służby. W przypadku braku możliwości przyznania prawa do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, funkcjonariuszowi przyznaje się prawo do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 4.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5 i 8, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) imię i nazwisko funkcjonariusza;
- 2) stopień służbowy funkcjonariusza;
- 3) numer telefonu kontaktowego;
- 4) adres zamieszkania funkcjonariusza;
- 5) wskazanie tytułu prawnego do lokalu, który funkcjonariusz zajmuje;
- 6) datę przyjęcia do służby;
- 7) datę ukończenia szkolenia podstawowego;
- 8) miejscowość pełnienia służby funkcjonariusza;
- 9) imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa, datę urodzenia, adres zamieszkania członków rodziny funkcjonariusza, o których mowa w art. 63, oraz informacje o członkach rodziny, o których mowa w art. 63 pkt 2;
- 10) oświadczenie funkcjonariusza, czy on lub jego małżonek są właścicielami lub współwłaścicielami lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 10;
- 11) oświadczenie funkcjonariusza w sprawie wyboru formy prawa do zakwaterowania;
- 12) oświadczenie funkcjonariusza o skorzystaniu lub nieskorzystaniu z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu oraz o wskazaniu sposobu rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego;

- 13) oświadczenie funkcjonariusza o nabyciu lub nienabyciu lokalu mieszkalnego od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielonego w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;
- 14) oświadczenie funkcjonariusza o otrzymaniu lub nieotrzymaniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby (Dz. U. poz. ...);
- 15) klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 16) informację o sposobie wypłaty świadczenia mieszkaniowego, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego;
- 17) adres lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o który wnioskuje funkcjonariusz.

8. Do wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio; wniosek o zamianę zawiera także adres zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

9. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania następuje na wniosek funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 5. Szef SKW lub Szef SWW, zgodnie z właściwością, uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

10. Prawo do form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie przysługuje, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego albo domu w miejscowości pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 i 2;

2) małżonek funkcjonariusza, będący:

- a) policjantem,
- b) strażakiem,
- c) funkcjonariuszem Straży Granicznej,
- d) funkcjonariuszem Służby Ochrony Państwa,
- e) funkcjonariuszem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- f) funkcjonariuszem Agencji Wywiadu,
- g) funkcjonariuszem Służby Wywiadu Wojskowego,
- h) funkcjonariuszem Służby Kontrwywiadu Wojskowego, lub
- i) żołnierzem Sił Zbrojnych RP

– otrzymał przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących w tych służbach, jeżeli małżonkowie pełnią służbę w tej samej miejscowości albo w miejscowości, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 i 2.

11. Rozstrzygnięcie o przyznaniu świadczenia mieszkaniowego odpowiednio przez Szefa SKW albo Szefa SWW, w całości uwzględniające wniosek funkcjonariusza, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). Przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się.

12. Rozstrzygnięcie o przyznaniu miejsca w internacie albo kwatery internatowej następuje w drodze skierowania funkcjonariusza do miejsca w internacie albo kwatery internatowej odpowiednio przez Szefa SKW albo SWW.

13. Rozstrzygnięcie o:

- 1) przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej,
 - 2) zamianie lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych,
 - 3) odmowie przyznania wybranej przez funkcjonariusza formy zakwaterowania
- następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej odpowiednio przez Szefa SKW albo SWW.

14. W przypadku gdy oboje małżonkowie są funkcjonariuszami, każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania, z tym że:

- 1) jednemu z małżonków przysługuje przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, z uwzględnieniem dzieci, o których mowa w art. 63, a drugiemu małżonkowi przyznaje się świadczenie mieszkaniowe, albo

2) każdemu z małżonków przyznaje się świadczenie mieszkaniowe.

15. W przypadku podania przez funkcjonariusza nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust. 5 i 8, lub w przypadku gdy świadczenie mieszkaniowe funkcjonariuszowi nie przysługiwało, Szef właściwej służby wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej funkcjonariuszowi wybraną przez niego formę realizacji prawa do zakwaterowania, w której rozstrzyga także o cofnięciu i zwrocie wypłaconego świadczenia mieszkaniowego w całości.

16. Funkcjonariusz jest obowiązany do powiadomienia podmiotu, o którym mowa w ust. 4, o wszelkich okolicznościach mających wpływ na jego prawo do zakwaterowania.

17. W przypadku przeniesienia funkcjonariusza do innej służby albo przeniesienia do służby w ramach zawodowej służby wojskowej, albo zwolnienia funkcjonariusza ze służby – rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 11–13, wygasa z mocy prawa z dniem przeniesienia lub zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

18. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, wzory wniosków, o których mowa w ust. 5 i 8, a także formę i sposób składania tych wniosków, uwzględniając zakres informacji, o których mowa w ust. 7, niezbędnych do rozstrzygnięcia w sprawach wyboru formy prawa do zakwaterowania.”;

3) po art. 62 dodaje się art. 62a i art. 62b w brzmieniu:

„Art. 62a. 1. Podmiotem właściwym w sprawach zakwaterowania jest:

- 1) Minister Obrony Narodowej – w stosunku do Szefa SKW i Szefa SWW oraz ich zastępców;
- 2) Szef SKW – w stosunku do funkcjonariuszy SKW;
- 3) Szef SWW – w stosunku do funkcjonariuszy SWW.

2. Przepisy ust. 1 w sprawach wydawania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 69, stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku funkcjonariusza SKW zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. W przypadku funkcjonariusza SWW zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 62b. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) który nabył od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia przydzielony w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą lokal mieszkalny;
- 2) od dnia przyjęcia do służby do dnia ukończenia szkolenia:
 - a) podstawowego w SKW,
 - b) na pierwszy stopień podoficerski w SWW.”;
- 4) art. 63 i art. 64 otrzymują brzmienie:

„Art. 63. Członkami rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, są pozostający z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;
- 2) dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do dnia zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie ukończyły 18. roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w uczelni – 26. roku życia, albo
 - b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.

Art. 64. 1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznacza się lokale uzyskane w wyniku działalności inwestycyjnej odpowiednio SKW i SWW oraz pozostające i przekazane do dyspozycji odpowiednio Szefa SKW i Szefa SWW.

2. Na kwatery tymczasowe przeznacza się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla funkcjonariuszy przeniesionych z urzędu do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości.

3. Na kwaterę internatową przeznacza się lokal mieszkalny pełniący funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez funkcjonariusza SKW i SWW lub większej liczby funkcjonariuszy SKW i SWW.

4. Na internat przeznacza się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczone do zakwaterowania funkcjonariuszy SKW i SWW.

5. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej uwzględnia się stanowisko służbowe zajmowane przez funkcjonariusza oraz wielkość jego gospodarstwa domowego według następujących zasad:

- 1) funkcjonariuszowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej zwana dalej „normą zaludnienia”, która wynosi 10 m²;
- 2) funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 63, przysługuje po jednej normie zaludnienia dla funkcjonariusza i każdego członka jego rodziny;
- 3) dodatkowo, oprócz norm zaludnienia określonych w pkt 2, funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 63:
 - a) na stanowisku służbowym: Szef SKW, Szef SWW, zastępca Szefa SKW, zastępca Szefa SWW, doradca Szefa SKW, doradca Szefa SWW – przysługują dwie normy zaludnienia, albo
 - b) posiadającemu stopień służbowy majora, podpułkownika albo pułkownika lub zajmującemu stanowisko służbowe z takim stopniem służbowym jako stopniem etatowym – przysługuje jedna norma zaludnienia;
- 4) funkcjonariuszowi nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 63, przysługują dwie normy zaludnienia oraz dodatkowo w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym: Szef SKW, Szef SWW, zastępca Szefa SKW, zastępca Szefa SWW, doradca Szefa SKW, doradca Szefa SWW – jedna norma zaludnienia;
- 5) funkcjonariuszowi pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, o których mowa w art. 63 pkt 2, przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia;
- 6) w przypadku prowadzenia przez funkcjonariusza jednoosobowego gospodarstwa domowego norma powierzchni mieszkalnej wynosi nie mniej niż 20 m².

6. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi.

7. Funkcjonariuszowi, na wniosek, o którym mowa w art. 62 ust. 5 lub 8, lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługującej mu normy powierzchni mieszkalnej albo o większej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa w ust. 5, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie funkcjonariusza o większej liczbie przysługujących mu norm.

8. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.”;

5) uchyla się art. 65 i art. 66;

6) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. 1. Funkcjonariuszowi, który zamieszkuje w miejscowości innej niż miejscowość, w której pełni służbę, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

- 1) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł miesięcznie;
- 2) od 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł miesięcznie;
- 3) powyżej 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł miesięcznie.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do odpowiednio Szefa SKW albo Szefa SWW, zawierający:

- 1) imię (imiona) i nazwisko funkcjonariusza;
- 2) nazwę jednostki organizacyjnej SKW albo SWW, w której pełni służbę;
- 3) miejscowość pełnienia służby;
- 4) adres zamieszkania;
- 5) numer telefonu kontaktowego;
- 6) odległość w kilometrach wynikającą z ust. 1;
- 7) klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

8) informację o sposobie wypłaty, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego.

3. Prawo funkcjonariusza do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby przysługuje od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku uznania prawa funkcjonariusza do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, odpowiednio Szef SKW albo Szef SWW wypłaca go funkcjonariuszowi w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, poczynwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym funkcjonariusz złożył wniosek, o którym mowa w ust. 2.

5. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby płatny jest z dołu do dwudziestego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który przysługuje zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

6. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania albo miejscowości pełnienia służby funkcjonariusz składa nowy wniosek.

7. Funkcjonariusz informuje niezwłocznie, jednakże nie później niż w terminie 30 dni licząc od dnia powstania zmiany, odpowiednio Szefa SKW albo Szefa SWW o każdym zdarzeniu mającym wpływ na uprawnienia do otrzymywania zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

8. Zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 83b ust. 9 – proporcjonalnie do tego okresu, przyjmując, że za każdy dzień wykonywania czynności służbowych ustala się 1/21 części miesięcznego zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

9. Zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz korzysta z prawa do zakwaterowania w formach, o których mowa w art. 62 ust. 2 pkt 1–3, w miejscowości, w której pełni służbę.

10. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz formę wniosku o wypłatę zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości i efektywności przebiegu procesu przyznania funkcjonariuszowi zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.”;

7) uchyla się art. 68;

8) po art. 68 dodaje się art. 68a i art. 68b w brzmieniu:

„Art. 68a. 1. Funkcjonariusz, któremu przydzielono lokal mieszkalny albo kwatere tymczasową, od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej uiszcza opłaty za używanie lokalu.

2. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej, koszty zakwaterowania funkcjonariusza delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi funkcjonariusz.

3. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości przysługuje kwatera tymczasowa, której koszty:

- 1) ponosi Skarb Państwa, z tym że koszty zakwaterowania członków rodziny w kwaterze tymczasowej ponosi funkcjonariusz, albo
- 2) ponosi funkcjonariusz, któremu przysługuje również świadczenie mieszkaniowe.

4. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają funkcjonariusz oraz dysponent i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

5. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym albo w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą dysponenta i na podstawie pisemnej zgody właściciela określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

6. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 1, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według zasad obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie SKW albo SWW – według opłat obowiązujących dla lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

7. Prawo do dysponowania lokalem mieszkalnym albo kwaterą tymczasową, o których mowa w ust. 1, ulega rozwiązaniu z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

8. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków funkcjonariusza oraz dysponenta oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do

dysponowania lokalami, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071) oraz ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

9. Sprawy sporne dotyczące lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 68b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej i współczynnika świadczenia mieszkaniowego zależnego od garnizonu.

2. Funkcjonariuszowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawę mieszkalną lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego, z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Służbie Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50% przyznanej decyzją pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu, za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% otrzymanej pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty, albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez funkcjonariusza 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego, w terminie 30 dni od otrzymania rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 62 ust. 11.

3. Sposób rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego określa funkcjonariusz we wniosku, o którym mowa w art. 62 ust. 5.

4. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się funkcjonariuszowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym.

5. Wstrzymanie prawa do wypłaty świadczenia mieszkaniowego, w przypadku o którym mowa w ust. 4, następuje na podstawie rozkazu personalnego wydanego przez Szefa SKW lub Szefa SWW w sprawie udzielenia urlopu bezpłatnego, na czas w nim określony.

6. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przyjęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 7 i art. 68a ust. 3.

7. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 62 ust. 1, który ponosi koszty zakwaterowania za miejsce w internacie albo kwaterze internatowej, przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

8. Funkcjonariuszowi:

- 1) o którym mowa w art. 15 ust. 2 – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości oddelegowania właściwej ze względu na miejsce wykonywania zadań służbowych poza SKW lub SWW lub pełnienia obowiązków poza SKW lub SWW;
- 2) oddelegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa – świadczenie mieszkaniowe przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości, w której pełnił służbę na jeden dzień przed oddelegowaniem.

9. Świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku do dnia zakończenia pełnienia służby w danej miejscowości, określonej w rozkazie personalnym wydanym przez Szefa SKW lub Szefa SWW i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy, w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa art. 62 ust. 11.

10. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

11. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie przysługuje za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

12. W przypadku delegowania funkcjonariusza, który otrzymuje świadczenie mieszkaniowe, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w dotychczasowej wysokości.

13. W przypadku delegowania funkcjonariusza otrzymującego świadczenie mieszkaniowe do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe:

- 1) w okresie pierwszych 6 miesięcy – w dotychczasowej wysokości;
- 2) w okresie powyższej 6 miesięcy – w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejscowość delegowania funkcjonariusza.

14. W zakresie wysokości stawki podstawowej i współczynników świadczenia mieszkaniowego zależnego od garnizonu właściwego ze względu na miejsce pełnienia służby przez funkcjonariuszy w jednostce organizacyjnej SKW albo SWW stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 48d ust. 17 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1270).”;

9) art. 69 i art. 70 otrzymują brzmienie:

„Art. 69. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 64 ust. 1, lub kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 64 ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, z wyjątkiem przeniesienia do miejscowości, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1;
- 2) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal mieszkalny lub jego część albo kwaterę tymczasową lub jej część bez zgody dysponenta;
- 3) używa lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód w lokalu, albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko mirowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłoce z wnoszeniem opłat za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, mimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu

- mieszkalnego i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym w przepisach odrębnych, przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
 - 7) zrzekł się prawa do zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
 - 8) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
 - 9) on i jego małżonek posiadają przydzielony decyzją administracyjną lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 64 ust. 1 lub 2; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
 - 10) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny położony w budynku przeznaczonym na cele służbowe, a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;
 - 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową bez tytułu prawnego;
 - 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu lub tej kwaterze.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej zajmowanych przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913), lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób, wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, jest funkcjonariusz, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, albo w miejscowości, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 i 2, w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725) stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia

17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).

Art. 70. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, który poza miejscem pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 64 ust. 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji, w nowym miejscu pełnienia służby, po opróżnieniu wcześniej zajmowanego lokalu mieszkalnego.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową, miejsce w internacie lub kwaterę internatową.

3. Funkcjonariusz delegowany z urzędu do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową, miejsce w internacie lub kwaterę internatową, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

10) uchyla się art. 71–73.

Art. 9. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 34, z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179 i 718) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 152 dodaje się art. 152a i art. 152b w brzmieniu:

„Art. 152a. 1. Funkcjonariuszowi, który w związku z pełnieniem służby nabył w danym roku kalendarzowym prawo do urlopu wypoczynkowego, przysługuje raz w roku prawo do gratyfikacji urlopowej.

2. Przy ustalaniu wysokości gratyfikacji urlopowej uwzględnia się również małżonka, a także dzieci pozostające na utrzymaniu funkcjonariusza, o których mowa w art. 178d pkt 2.

3. Wysokość gratyfikacji urlopowej na jedną osobę uwzględnianą przy ustalaniu jej wysokości nie może być niższa niż 12,6% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza.

4. W przypadku zbiegu uprawnień do gratyfikacji urlopowej funkcjonariuszy posiadających wspólne dzieci, gratyfikację na te dzieci uwzględnia się przy ustalaniu gratyfikacji tylko jednego z rodziców.

5. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę gratyfikacji urlopowej, który zawiera:

1) imię i nazwisko funkcjonariusza;

- 2) numer PESEL funkcjonariusza;
- 3) stanowisko służbowe;
- 4) komórkę organizacyjną SOP, w której pełni służbę;
- 5) numer telefonu kontaktowego;
- 6) oświadczenie funkcjonariusza o jego stanie rodzinnym na dzień złożenia wniosku obejmujące imię i nazwisko małżonka, a w przypadku dziecka pozostającego na utrzymaniu funkcjonariusza imię i nazwisko dziecka, jego datę urodzenia oraz informację o:
 - a) stanie cywilnym dziecka,
 - b) pobieraniu przez dziecko nauki lub odbywaniu studiów w uczelni albo o uznaniu dziecka za całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji;
- 7) oświadczenie funkcjonariusza stwierdzające, że drugi rodzic dziecka, będący funkcjonariuszem, nie otrzymał gratyfikacji urlopowej w danym roku na dzieci wskazane w oświadczeniu;
- 8) oświadczenie funkcjonariusza o prawdziwości danych zawartych we wniosku pod rygorem zwrotu nienależnie pobranej gratyfikacji urlopowej;
- 9) informacje z załączonych do wniosku dowodów potwierdzających dokonanie opłaty lub przedpłaty na odpłatną formę wypoczynku funkcjonariusza, jego małżonka lub dzieci pozostających na jego utrzymaniu.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, składa się pod rygorem zwrotu nienależnie pobranej gratyfikacji urlopowej.

7. W przypadku gdy funkcjonariusz nie złożył wniosku, o którym mowa w ust. 5, w danym roku kalendarzowym, gratyfikację urlopową za ten rok wypłaca się na podstawie takiego wniosku funkcjonariusza złożonego według jego stanu rodzinnego w ostatnim dniu roku kalendarzowego, za który przysługuje ta gratyfikacja.

8. W przypadku gdy funkcjonariusz został zwolniony ze służby, a nie złożył wniosku, o którym mowa w ust. 5, w danym roku kalendarzowym, gratyfikację urlopową wypłaca się na podstawie takiego wniosku funkcjonariusza złożonego według jego stanu rodzinnego w ostatnim dniu pełnienia służby.

9. W przypadku śmierci, uznania za zmarłego lub zaginięcia funkcjonariusza, który nie złożył wniosku, o którym mowa w ust. 5, gratyfikację urlopową wypłaca się członkowi rodziny funkcjonariusza, który jest uprawniony do otrzymania odprawy

pośmiertnej, odpowiednio na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 5, uprawnionego członka rodziny funkcjonariusza, według stanu rodzinnego funkcjonariusza w ostatnim dniu pełnienia służby.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i tryb wypłacania gratyfikacji urlopowej oraz wzór wniosku o wypłatę gratyfikacji urlopowej, uwzględniając sprawność postępowania w tych sprawach oraz możliwość otrzymania przez funkcjonariusza gratyfikacji urlopowej przed urlopem.

Art. 152b. 1. Funkcjonariuszowi oraz osobom, o których mowa w art. 152a ust. 2, przysługuje prawo do przejazdu na koszt SOP środkami publicznego transportu zbiorowego raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem.

2. W razie niewykorzystania przysługującego prawa do przejazdu osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany równoważnik pieniężny.

3. Zwrot kosztów przejazdu lub zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują funkcjonariuszowi w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.

4. W przypadku zbiegu uprawnień do zwrotu kosztów przejazdu lub zryczałtowanego równoważnika pieniężnego, o których mowa w ust. 1 i 2, funkcjonariuszy posiadających wspólne dzieci, wymienione uprawnienia na te dzieci uwzględnia się przy ustalaniu tych uprawnień tylko jednego z rodziców.

5. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa odpowiednio wniosek o zwrot kosztów przejazdu albo wniosek o zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1 i 2, które zawierają:

- 1) imię i nazwisko funkcjonariusza;
- 2) numer PESEL funkcjonariusza;
- 3) stanowisko służbowe;
- 4) nazwę komórki organizacyjnej SOP, w której pełni służbę;
- 5) numer telefonu kontaktowego;
- 6) oświadczenie funkcjonariusza, że osoby wymienione we wniosku odbyły przejazd na koszt SOP środkami publicznego transportu zbiorowego raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem – w przypadku wniosku o zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem;

- 7) oświadczenie funkcjonariusza, że osoby wymienione we wniosku nie wykorzystały przysługującego prawa do przejazdu na koszt SOP środkami publicznego transportu zbiorowego raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem – w przypadku wniosku o zryczałtowany równoważnik pieniężny, o którym mowa w ust. 2;
- 8) oświadczenie funkcjonariusza o jego stanie rodzinnym na dzień złożenia wniosku obejmujące imię i nazwisko małżonka, a w przypadku dziecka pozostającego na utrzymaniu funkcjonariusza imię i nazwisko dziecka, jego datę urodzenia oraz informację o:
 - a) stanie cywilnym dziecka,
 - b) pobieraniu przez dziecko nauki lub odbywaniu studiów w uczelni albo o uznaniu dziecka za całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji,
 - c) rodzaju ulgi przejazdowej oraz tytule, z którego ona przysługuje,
 - d) kosztach biletów na pociąg lub autobus – w przypadku wniosku o zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem,
 - e) wysokości ryczałtu – w przypadku wniosku o zryczałtowany równoważnik pieniężny, o którym mowa w ust. 2;
- 9) oświadczenie funkcjonariusza stwierdzające, że drugi rodzic dziecka, będący funkcjonariuszem SOP, nie otrzymał zwrotu kosztów przejazdu lub zryczałtowanego równoważnika pieniężnego, o których mowa w ust. 1 i 2, w danym roku na dziecko wskazane w oświadczeniu;
- 10) oświadczenie o prawdziwości danych zawartych we wniosku pod rygorem zwrotu nienależnie pobranego świadczenia;
- 11) informacje z załączonych do wniosku dowodów potwierdzających przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem – w przypadku wniosku o zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem.

6. Wnioski, o których mowa w ust. 5, składa się pod rygorem zwrotu nienależnie pobranego świadczenia.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki korzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, oraz wzór wniosku o zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem, uwzględniając sposób realizacji prawa funkcjonariusza do przejazdu na koszt SOP, w tym rodzaje środków transportu, którymi ma być dokonywany przejazd, oraz sposób i termin rozliczania kosztów przejazdu.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i termin wypłacania zryczałtowanego równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, oraz wzór wniosku o jego wypłatę, uwzględniając sposób ustalania wysokości równoważnika.”;

- 2) w art. 172 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) gratyfikacja urlopowa;

12) zryczałtowany równoważnik pieniężny za niewykorzystany przejazd na koszt SOP.”;

- 3) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie i inne należności funkcjonariuszy”;

- 4) uchyla się art. 178;

- 5) po art. 178 dodaje się art. 178a–178h w brzmieniu:

„Art. 178a. 1. Funkcjonariuszowi mianowanemu na okres służby przygotowawczej lub na stałe od dnia przyjęcia do służby do dnia zwolnienia ze służby w SOP przysługuje prawo do zakwaterowania, z zastrzeżeniem art. 178b. Funkcjonariusz dokonuje wyboru formy zakwaterowania.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego;
- 2) przydział kwatery tymczasowej;
- 3) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Na wniosek funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, prawo do zakwaterowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, jest realizowane w miejscowości, w której funkcjonariusz pełni służbę, lub może być zrealizowane w miejscowości innej niż miejscowość pełnienia służby, zgodnie z wykazem, o którym mowa w ust. 4.

4. Podmioty, o których mowa w art. 178c ust. 1, prowadzą wykaz dostępnych form zakwaterowania. Wykaz udostępniany jest do wiadomości funkcjonariuszy w sposób przyjęty przez dany podmiot.

5. Wyboru formy zakwaterowania funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, dokonuje na podstawie wykazu, o którym mowa w ust. 4, składając wniosek do podmiotu właściwego do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 178c ust. 1. W przypadku braku możliwości przyznania prawa do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, funkcjonariuszowi przyznaje się prawo do zakwaterowania w formie, o której mowa w ust. 2 pkt 3.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5 i 8, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) imię i nazwisko funkcjonariusza;
- 2) stopień służbowy funkcjonariusza;
- 3) numer telefonu kontaktowego;
- 4) adres zamieszkania funkcjonariusza;
- 5) wskazanie tytułu prawnego do lokalu, który funkcjonariusz zajmuje;
- 6) datę przyjęcia do służby;
- 7) datę ukończenia szkolenia podstawowego;
- 8) miejscowość pełnienia służby funkcjonariusza;
- 9) imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa, datę urodzenia, adres zamieszkania członków rodziny funkcjonariusza, o których mowa w art. 178d, oraz informacje o członkach rodziny, o których mowa w art. 178d pkt 2;
- 10) oświadczenie funkcjonariusza, czy on lub jego małżonek są właścicielami lub współwłaścicielami lokalu mieszkalnego albo domu, o którym mowa w ust. 10;
- 11) oświadczenie funkcjonariusza w sprawie wyboru formy prawa do zakwaterowania;
- 12) oświadczenie funkcjonariusza w sprawie wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa w art. 178g ust. 1;
- 13) oświadczenie funkcjonariusza o skorzystaniu lub nieskorzystaniu z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu oraz o wskazaniu sposobu rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego;
- 14) oświadczenie funkcjonariusza o nabyciu lub nienabyciu lokalu mieszkalnego od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub

pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielonego w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;

- 15) oświadczenie funkcjonariusza o otrzymaniu lub nieotrzymaniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby (Dz. U. poz. ...);
- 16) klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 – Kodeksu karnego.”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 17) informację o sposobie wypłaty świadczenia mieszkaniowego, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku bankowego lub innego rachunku płatniczego;
- 18) adres lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o który wnioskuje funkcjonariusz.

8. Do wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio; wniosek o zamianę zawiera także adres zajmowanego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

9. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania następuje na wniosek funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 5. Podmiot, o którym mowa w art. 178c ust. 1, uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

10. Prawo do form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie przysługuje, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego albo domu w miejscowości pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w art. 184a ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) małżonek funkcjonariusza będący:
 - a) policjantem,
 - b) strażakiem,

- c) funkcjonariuszem Straży Granicznej,
- d) funkcjonariuszem Służby Ochrony Państwa,
- e) funkcjonariuszem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- f) funkcjonariuszem Agencji Wywiadu,
- g) funkcjonariuszem Służby Wywiadu Wojskowego,
- h) funkcjonariuszem Służby Kontrwywiadu Wojskowego, lub
- i) żołnierzem Sił Zbrojnych RP

– otrzymał przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie przepisów obowiązujących w tych służbach, jeżeli małżonkowie pełnią służbę w tej samej miejscowości albo w miejscowości, o której mowa w art. 184a ust. 1 pkt 1 i 2.

11. Rozstrzygnięcie o przyznaniu świadczenia mieszkaniowego przez podmiot, wskazany w art. 178c ust. 1, w całości uwzględniające wniosek funkcjonariusza, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziale 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). Przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się.

12. Rozstrzygnięcie o:

- 1) przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej,
 - 2) zamianie lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych,
 - 3) odmowie przyznania wybranej przez funkcjonariusza formy zakwaterowania
- następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 178c ust. 1.

13. W przypadku gdy oboje małżonkowie są funkcjonariuszami, każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania, z tym że:

- 1) jednemu z małżonków przysługuje przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, z uwzględnieniem dzieci, o których mowa w art. 178d, a drugiemu małżonkowi przyznaje się świadczenie mieszkaniowe, albo
- 2) każdemu z małżonków przyznaje się świadczenie mieszkaniowe.

14. W przypadku podania przez funkcjonariusza nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust. 5 i 8, lub w przypadku gdy świadczenie funkcjonariuszowi nie przysługiwało, podmiot o którym mowa w art. 178c ust. 1, wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej funkcjonariuszowi wybraną przez niego formę realizacji prawa do zakwaterowania, w której rozstrzyga także o cofnięciu świadczenia

mieszkaniowego w całości oraz zobowiązuje funkcjonariusza do zwrotu świadczeń nienależnie pobranych.

15. Funkcjonariusz jest obowiązany do powiadomienia podmiotu, o którym mowa w art. 178c ust. 1, o wszelkich okolicznościach mających wpływ na jego prawo do zakwaterowania.

16. W przypadku przeniesienia funkcjonariusza do innej służby albo przeniesienia do służby w ramach zawodowej służby wojskowej, albo zwolnienia funkcjonariusza ze służby – rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 11 i 12, wygasa z mocy prawa z dniem przeniesienia lub zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 5, oraz wzór wniosku o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych, a także formę i sposób składania tych wniosków, uwzględniając zakres informacji, o których mowa w ust. 8, niezbędnych do rozstrzygnięcia w sprawach wyboru formy prawa do zakwaterowania.

Art. 178b. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) który nabył lokal mieszkalny od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia, przydzielony w trybie administracyjnym w związku z pełnioną służbą;
- 2) od dnia przyjęcia do służby do dnia ukończenia szkolenia zawodowego podstawowego.

Art. 178c. 1. Podmiotem właściwym w sprawach zakwaterowania jest:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w stosunku do Komendanta SOP lub jego zastępcy;
- 2) Komendant SOP – w stosunku do funkcjonariuszy na stanowisku służbowym.

2. Przepisy ust. 1 w sprawach wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 182, stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku funkcjonariusza zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu wskazanego w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej jest podmiot wskazany w ust. 1 pkt 2.

Art. 178d. Członkami rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, są pozostający z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;
- 2) dzieci własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie ukończyły 18. roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w uczelni – 26. roku życia, albo
 - b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.

Art. 178e. 1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznacza się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, organów jemu podległych lub przez niego nadzorowanych.

2. Na kwatery tymczasowe przeznacza się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla funkcjonariuszy delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości.

3. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego uwzględnia się stanowisko służbowe funkcjonariusza oraz wielkość jego gospodarstwa domowego według następujących zasad:

- 1) funkcjonariuszowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej, zwana dalej „normą zaludnienia”, która wynosi 10 m²;
- 2) funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 178d, przysługuje po jednej normie zaludnienia dla funkcjonariusza i każdego członka jego rodziny;
- 3) dodatkowo, oprócz norm zaludnienia określonych w pkt 2, funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 178d:
 - a) pełniącemu służbę na stanowisku służbowym: Komendant SOP lub zastępca Komendanta SOP – przysługują dwie normy zaludnienia, albo
 - b) posiadającemu stopień służbowy majora SOP, podpułkownika SOP lub pułkownika SOP, lub zajmującemu stanowisko służbowe z takim stopniem służbowym jako stopniem etatowym – przysługuje jedna norma zaludnienia;

- 4) funkcjonariuszowi nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 178d, przysługują dwie normy zaludnienia oraz, dodatkowo, w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym: Komendant SOP lub zastępca Komendanta SOP – jedna norma zaludnienia;
- 5) funkcjonariuszowi pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, o których mowa w art. 178d pkt 2, przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia;
- 6) w przypadku prowadzenia przez funkcjonariusza jednoosobowego gospodarstwa domowego norma powierzchni mieszkalnej wynosi nie mniej niż 20 m².

4. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi.

5. Funkcjonariuszowi, na wniosek, o którym mowa w art. 178a ust. 5 lub 8, lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługujących norm powierzchni mieszkalnej albo o większej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługujących mu norm, o których mowa w ust. 3, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie funkcjonariusza o większej liczbie przysługujących mu norm.

6. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.

Art. 178f. 1. Funkcjonariusz, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, zawiera umowę najmu z właścicielem lokalu albo z podmiotem administrującym przydzielonym lokalem mieszkalnym, zwanym dalej „wynajmującym”.

2. Od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej funkcjonariusz uiszcza opłaty za używanie lokalu.

3. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej, koszty zakwaterowania funkcjonariusza delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny ponosi funkcjonariusz.

4. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają funkcjonariusz oraz wynajmujący i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

5. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym albo w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

6. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 2, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według zasad obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie SOP – według zasad obowiązujących dla lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

7. Umowa najmu, o której mowa w ust. 1, ulega rozwiązaniu z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

8. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 178e ust. 1 i 2, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny i ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

9. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 178e ust. 1 i 2, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 178g. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejscowości:

- 1) wskazanej we wniosku, o którym mowa w art. 178a ust. 5, w której funkcjonariusz zamieszkuje, albo
- 2) pełnienia służby przez funkcjonariusza, wskazanej w rozkazie personalnym.

2. Wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa ust. 1, funkcjonariusz dokonuje we wniosku, o którym mowa w art. 178a ust. 5.

3. Funkcjonariuszowi zamieszkującemu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, który pełni służbę na terenie kraju, świadczenie mieszkaniowe ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Funkcjonariuszowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawę mieszkaniową lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/120 z 50% otrzymanej pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 120 miesięcy lub do wysokości 50% otrzymanej pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty, albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez funkcjonariusza 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego w terminie 30 dni od otrzymania rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 178a ust. 11.

5. Sposób rozliczenia zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, odprawy mieszkaniowej lub ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego, określa funkcjonariusz we wniosku, o którym mowa w art. 178a ust. 5.

6. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się funkcjonariuszowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym.

7. Zawieszenie wypłaty świadczenia mieszkaniowego następuje w formie decyzji administracyjnej.

8. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przyjęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna.

9. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy, w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa art. 178a ust. 11.

10. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe wypłaca się od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu albo kwatery tymczasowej.

11. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie jest wypłacane za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów, uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych w powiecie, a także szczególne znaczenie miejsca pełnienia służby funkcjonariusza dla systemu ochrony porządku publicznego państwa.

Art. 178h. 1. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 178g ust. 1 pkt 2, oraz:

- 1) oddelegowanemu na podstawie art. 89 ust. 1 do pełnienia obowiązków poza SOP – świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 178a ust. 2 pkt 3, przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości oddelegowania właściwej ze względu na miejsce pełnienia obowiązków poza SOP;
- 2) przeniesionemu do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych oraz delegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa, skierowanemu do ochrony placówki zagranicznej lub przeniesionemu do dyspozycji właściwego przełożonego – świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 178a ust. 2 pkt 3, przyznaje się w wysokości określonej dla miejscowości, w której pełnił służbę na jeden dzień przed przeniesieniem do dyspozycji, skierowaniem lub delegowaniem.

2. W przypadku delegowania funkcjonariusza, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 178g ust. 1 pkt 2, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w dotychczasowej wysokości.

3. W przypadku delegowania funkcjonariusza, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 178g ust. 1 pkt 2, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 12 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejsce delegowania funkcjonariusza.

4. Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 178g ust. 1 pkt 2, świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia złożenia wniosku do dnia zakończenia pełnienia służby w danej miejscowości, określonej w rozkazie personalnym wydanym przez Komendanta SOP i jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do końca każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa art. 178a ust. 11.

5. Do funkcjonariusza, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 178g ust. 1 pkt 2, przepisy art. 178g ust. 4–8 oraz 10 i 11 stosują odpowiednio.”;

6) uchyla się art. 179 i art. 181;

7) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„Art. 182. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 178e ust. 1, albo kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 178e ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości;
- 2) bez zgody wynajmującego podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal albo kwaterę tymczasową lub ich część;
- 3) używa lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód, albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłoce z wnoszeniem opłat za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, mimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu

- mieszkalnego albo kwatery tymczasowej i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym odrębnymi przepisami, przydzielonego lokalu mieszkalnego;
 - 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego;
 - 8) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
 - 9) on i jego małżonek posiadają przydzielony inny lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 178e ust. 1 lub 2; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
 - 10) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową położony w budynku przeznaczonym na cele służbowe, a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;
 - 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową bez tytułu prawnego;
 - 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej zajmowanych przez:

- 1) kobietę w ciąży,

- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913), lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym, albo domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób, wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, jest funkcjonariusz, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, albo w miejscowości, o której mowa w art. 184a ust. 1 pkt 1 i 2, w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym, albo domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).”;

- 8) uchyla się art. 183;

9) art. 184 otrzymuje brzmienie:

„Art. 184. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby w innej miejscowości, który poza miejscem pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 178e ust. 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji w nowym miejscu pełnienia służby, po opróżnieniu wcześniej zajmowanego lokalu mieszkalnego.

2. Funkcjonariuszowi delegowanemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 178e ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową.

3. Funkcjonariusz delegowany z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową.”;

10) po art. 184 dodaje się art. 184a w brzmieniu:

„Art. 184a. 1 Funkcjonariuszowi, któremu wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się w sposób, o którym mowa w art. 178g ust. 1 pkt 1, zamieszkującemu w miejscowości innej niż miejscowość, w której pełni służbę, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

- 1) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł;
- 2) powyżej 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł;
- 3) powyżej 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do przełożonego właściwego w sprawach osobowych, zawierający:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) stopień służbowy;
- 3) stanowisko służbowe;
- 4) nazwę komórki organizacyjnej SOP, w której pełni służbę;
- 5) miejscowość pełnienia służby;
- 6) adres zamieszkania;

- 7) numer telefonu kontaktowego;
- 8) odległość w kilometrach wynikająca z ust. 1;
- 9) klauzulę o treści „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny”; klauzula ta zastępuje pouczenie przez organ o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 10) informację o sposobie wypłaty, a w przypadku wyboru bezgotówkowej formy wypłaty – numer rachunku lub innego rachunku płatniczego.

3. Prawo funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby przysługuje od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku uznania prawa funkcjonariusza do zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, przełożony właściwy w sprawach osobowych wypłaca go funkcjonariuszowi w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym funkcjonariusz złożył wniosek, o którym mowa w ust. 2.

5. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby płatny jest z dołu do dwudziestego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który przysługuje zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

6. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania albo miejscowości pełnienia służby funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa nowy wniosek.

7. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, informuje niezwłocznie, jednakże nie później niż w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania zmiany, przełożonego właściwego w sprawach osobowych o każdym zdarzeniu mającym wpływ na uprawnienia do otrzymywania zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

8. Zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 172b ust. 9, proporcjonalnie do tych okresów, przyjmując, że za każdy dzień wykonywania czynności służbowych ustala się 1/21 części miesięcznego zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.

9. Zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz korzysta z prawa do zakwaterowania w formach, o których mowa w art. 178a ust. 2 pkt 1 lub 2, w miejscowości, w której pełni służbę.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz formę wniosku o wypłatę zryczałtowanego zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości i efektywności przebiegu procesu przyznania policjantowi zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby.”;

11) uchyla się art. 185 i art. 186.

Art. 10. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dodatek za wysługę lat przysługujący funkcjonariuszom Straży Granicznej na podstawie ustawy zmienianej w art. 2 staje się składnikiem uposażenia zasadniczego z tytułu posiadanej wysługi lat, w wysokości nie mniejszej niż wysokość dodatku za wysługę lat otrzymywanego na podstawie dotychczasowych przepisów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

2. Wysługę lat ustaloną funkcjonariuszom Straży Granicznej na podstawie dotychczasowych przepisów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej ustawy uznaje się za posiadaną przez funkcjonariuszy Straży Granicznej wysługę lat w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 11. Do oceny nabycia prawa do urlopu dodatkowego w 2025 r. w związku z przerwą w ekspozycji na czynniki szkodliwe dla zdrowia w rozumieniu art. 87b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. 1. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz Państwowej Straży Pożarnej, który otrzymał lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej i nie przysługuje mu prawo do zakwaterowania, o którym mowa w art. 88 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w art. 92 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, w art. 102 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w art. 62 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w art. 178a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że opróżni przyznany mu lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową.

2. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego,

Służby Ochrony Państwa oraz Państwowej Straży Pożarnej, zwolniony ze służby, który otrzymał lokal mieszkalny na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego.

3. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 2, jest zobowiązany do poinformowania organu przyznającego lokal mieszkalny o każdej zmianie mającej wpływ na prawo do zajmowania przydzielonego lokalu mieszkalnego, w szczególności w sytuacji, gdy on lub członek jego rodziny jest właścicielem innego lokalu mieszkalnego albo domu jednorodzinnego.

4. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz Państwowej Straży Pożarnej, zwolniony ze służby, uprawniony do emerytury policyjnej lub policyjnej renty, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 5, członkowie ich rodzin uprawnieni do renty rodzinnej po funkcjonariuszach, którzy w chwili śmierci spełniali warunki wymagane do uzyskania emerytury policyjnej lub policyjnej renty, oraz po zmarłych emerytach i rencistach, którzy otrzymali lokal mieszkalny na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego.

5. Prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383) lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Art. 13. 1. Decyzje o przyznaniu prawa do równoważnika pieniężnego za brak lokalu wydane funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa na podstawie przepisów dotychczasowych wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem art. 15.

2. Świadczenia z tytułu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, przyznane funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają wypłaceniu na dotychczasowych zasadach.

3. Do spraw w zakresie zwrotu kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby, równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego, równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego oraz pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego albo domu, wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Do spraw w zakresie równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego, należnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 14. 1. W przypadku złożenia wniosku przez funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Ochrony Państwa o pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, o której mowa odpowiednio w art. 94 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 lub w art. 98 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, lub w art. 80 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, lub w art. 108 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, lub w art. 68 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, lub w art. 180 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prawo do zakwaterowania, o którym mowa odpowiednio w art. 88 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 lub w art. 92 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 2, lub w art. 74 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 4, lub w art. 102 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 6, lub w art. 62 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 8, lub w art. 178a ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przysługuje po zwrocie całości kwoty wypłaconej funkcjonariuszowi pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego.

2. W przypadku zakupu lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej, domu jednorodzinnego albo lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość przez funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Ochrony Państwa przed dniem 1 stycznia 2025 r., przepisu ust. 1 nie stosuje się.

Art. 15. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, funkcjonariusz uprawniony do skorzystania z uprawnień określonych w rozdziale 8 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa w brzmieniu dotychczasowym składa oświadczenie o skorzystaniu z uprawnień określonych w niniejszej ustawie albo skorzystaniu

z uprawnień na dotychczasowych zasadach. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z wyborem uprawnień określonych w niniejszej ustawie.

2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, o skorzystaniu z uprawnień na dotychczasowych zasadach, prawo to przysługuje do dnia zwolnienia ze służby w Służbie Ochrony Państwa.

Art. 16. 1. W przypadku zawnioskowania przez funkcjonariusza będącego funkcjonariuszem Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Ochrony Państwa na dzień 1 lipca 2025 r. o prawo do zakwaterowania, o którym mowa odpowiednio w art. 88 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 lub w art. 92 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 2, lub w art. 74 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 4, lub w art. 102 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 6, lub w art. 62 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 8, lub w art. 178a ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wypłaca się je z wyrównaniem od dnia 1 lipca 2025 r.

2. Jeżeli funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, pobierał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy od dnia 1 lipca 2025 r. równoważnik pieniężny za brak lokalu na podstawie dotychczasowych przepisów uchylanych bądź zmienianych niniejszą ustawą, wyrównanie, o którym mowa w ust. 1, pomniejsza się o sumę kwot wypłaconych mu od dnia 1 lipca 2025 r. równoważników za brak lokalu.

Art. 17. 1. W latach 2025–2035 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Policji będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy w poszczególnych latach będzie wynosił:

- 1) 2025 r. – 700 026 000 zł;
- 2) 2026 r. – 1 649 500 000 zł;
- 3) 2027 r. – 1 649 500 000 zł;
- 4) 2028 r. – 1 649 500 000 zł;
- 5) 2029 r. – 1 649 500 000 zł;
- 6) 2030 r. – 1 649 500 000 zł;
- 7) 2031 r. – 1 649 500 000 zł;
- 8) 2032 r. – 1 649 500 000 zł;
- 9) 2033 r. – 1 649 500 000 zł;
- 10) 2034 r. – 1 649 500 000 zł;

11) 2035 r. – 1 649 500 000 zł.

2. Komendant Główny Policji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, Komendant Główny Policji wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Policji.

Art. 18. 1. W latach 2025–2035 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Straży Granicznej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy w poszczególnych latach będzie wynosił:

- 1) 2025 r. – 111 602 000 zł;
- 2) 2026 r. – 266 276 000 zł;
- 3) 2027 r. – 266 476 000 zł;
- 4) 2028 r. – 266 476 000 zł;
- 5) 2029 r. – 266 476 000 zł;
- 6) 2030 r. – 266 476 000 zł;
- 7) 2031 r. – 266 476 000 zł;
- 8) 2032 r. – 266 476 000 zł;
- 9) 2033 r. – 266 476 000 zł;
- 10) 2034 r. – 266 476 000 zł;
- 11) 2035 r. – 266 476 000 zł.

2. Komendant Główny Straży Granicznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Straży Granicznej.

Art. 19. 1. W latach 2025–2035 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy w poszczególnych latach będzie wynosił:

- 1) 2025 r. – 202 391 000 zł;
- 2) 2026 r. – 457 416 000 zł;
- 3) 2027 r. – 457 416 000 zł;
- 4) 2028 r. – 457 416 000 zł;
- 5) 2029 r. – 457 416 000 zł;
- 6) 2030 r. – 457 416 000 zł;
- 7) 2031 r. – 457 416 000 zł;
- 8) 2032 r. – 457 416 000 zł;
- 9) 2033 r. – 457 416 000 zł;
- 10) 2034 r. – 457 416 000 zł;
- 11) 2035 r. – 457 416 000 zł.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 20. 1. W latach 2025–2035 maksymalny limit wydatków Komendanta Służby Ochrony Państwa będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy w poszczególnych latach będzie wynosił:

- 1) 2025 r. – 37 674 000 zł;
- 2) 2026 r. – 72 890 000 zł;
- 3) 2027 r. – 72 890 000 zł;

- 4) 2028 r. – 72 890 000 zł;
- 5) 2029 r. – 72 890 000 zł;
- 6) 2030 r. – 72 890 000 zł;
- 7) 2031 r. – 72 890 000 zł;
- 8) 2032 r. – 72 890 000 zł;
- 9) 2033 r. – 72 890 000 zł;
- 10) 2034 r. – 72 890 000 zł;
- 11) 2035 r. – 72 890 000 zł.

2. Komendant Służby Ochrony Państwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, Komendant Służby Ochrony Państwa wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Służby Ochrony Państwa.

Art. 21. 1. W latach 2025–2035 maksymalny limit wydatków Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy w poszczególnych latach będzie wynosił:

- 1) 2025 r. – 29 800 000 zł;
- 2) 2026 r. – 71 600 000 zł;
- 3) 2027 r. – 71 600 000 zł;
- 4) 2028 r. – 71 600 000 zł;
- 5) 2029 r. – 71 600 000 zł;
- 6) 2030 r. – 71 600 000 zł;
- 7) 2031 r. – 71 600 000 zł;
- 8) 2032 r. – 71 600 000 zł;
- 9) 2033 r. – 71 600 000 zł;
- 10) 2034 r. – 71 600 000 zł;
- 11) 2035 r. – 71 600 000 zł.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Art. 22. 1. W latach 2025–2035 maksymalny limit wydatków Szefa Agencji Wywiadu będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy w poszczególnych latach będzie wynosił:

- 1) 2025 r. – 14 630 000 zł;
- 2) 2026 r. – 29 620 000 zł;
- 3) 2027 r. – 29 620 000 zł;
- 4) 2028 r. – 29 620 000 zł;
- 5) 2029 r. – 29 620 000 zł;
- 6) 2030 r. – 29 620 000 zł;
- 7) 2031 r. – 29 620 000 zł;
- 8) 2032 r. – 29 620 000 zł;
- 9) 2033 r. – 29 620 000 zł;
- 10) 2034 r. – 29 620 000 zł;
- 11) 2035 r. – 29 620 000 zł.

2. Szef Agencji Wywiadu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, Szef Agencji Wywiadu wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Szef Agencji Wywiadu.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2025 r., z wyjątkiem: art. 1 pkt 7, art. 2 pkt 2, 8, 16 i 17, art. 4 pkt 11, art. 6 pkt 6, art. 8 pkt 6, art. 9 pkt 1, 2 i 10 – które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.